

هو کمن از هول خود سر
 رفته بیدون رخخانه در خیم
 آمد آن اندر قوی تالیا
 راست در خانه ابر طالب
 ستر سبزه ای علی ولی الله
 بود در مهر در میان حیات
 از درها کی در قفسه که مزاره
 بر کتب هو افکنده بساط
 بدو دست از لب التماس
 سخت بکس قوت دروید از در
 نور از جگر صندیر کشید
 از درها از آن میگذرید
 تا بدم سما خفتی بدیدار
 همچنان بسته پایا که مزاره
 انجمن از درها در دم
 هو چه کوی باس بدیدار
 چست چو یک چنان درید
 که بنمید که در جاده
 هم در آن دم که بود درید
 اسم از آمدان سما چید
 از آن افتاد بر سر وایم
 شد دل من صبر نیم دریا
 شدخ افتاد جمع ویش
 تیغ افتاد از آفتاب رخ
 این سبب سستی این هنر
 که یاد شد و استیغ شوق
 حیدر از حیرت چنان
 که یک قطره خواب چکید
 چو نیمه اش در دست
 تالیی مدتش ز کف گذار
 که خلاق رب ما زهر
 شد همی ز خلق بر سر

حضرت مصطفی رسول الله با بی خلق و در سید اژدر
چون بدیدند از دعا گشته همه حیران و آگاه گشته
همه انگشت بر دهان مانند افقین بر شهر جهان خوانند
شاه کونین احمد محمود بدعای علی زبان بگشای
گفت بعد از دعای محمد که به بنیدم حجر حیدر
که سحر کوی است علی در آیه و لا یست علی
در کوی امانت و مجرات و هر کس بنویسند و نیست بوی
مقتدری مع خلق خدا بوی جهان و صف او نیز آید
استوار و حق خداوند کسی و اصف او خدای باشد
بهد و در وصف شاد خلق حیران از دهان علی
ناله ای که داشت مادر او خوشی را فکند بر سر او
خود تراشت تا بکار کند خدایت را جان خود تراشد
چون دو کی هی تازه از در کشته از خون جگر از در
بوی که سوره فی الشکر ورق کشته چار سیر خدای حق
سوره بانبار رسول الله کسی داشت بر دهن
که هر خلق آن را کنند دین دوازده و یکم از نیکو
چهار صد و چار کون که در جهانم جدا گویند

چهار صد و دو یکم از نیکو سوی حکم آگشید نهاده
موش و مقدار چینی با به نیکو دنیا چینی با به
که بگویند از دهان بوی در نه که در غار زخم ما خورد
بندهم از کوی و جان شوق فایز از شکو حق شوق
که بگفت حق علی است دولت از کوی و جان شوق
یا علی خاستم بوی در حاجت و مخوفه بوی
هر کس که بوی بد در بوی در علم از پیر کس نشانه
دست شام و جمل عالم روی است بویست ما لم
چون تو افسردنت با تو در فقیه بویست بوی
فایز خسته و دسان بوی بد و دست حیدر اولاد
بکشاد حق و اوسان بکشاد حق بکام دل بویست

دست از کوی و جان شوق

شکستی آن کی در کارم بویست که جهانم سیرت شد علی
کس بید بن نیا فویست داد از لطف خود بویست
نه زخم حق خدای حیدر نه و خصل خارج کافی
افزاید از سواد لیان علی بویست شمعان راه علی

آنکه از لطف طبع سرزودار
پس نایابم بجهت خوشی کثر
فلد تعلیم نعت پیمغیر
دود آن ساخت مدح منید
احمدات برترین جلد جهان
شاه سنده نشین کونینان
آنکه من بعد خالق اکبر
نبود هیچ کس ازو بهتر
بعد ازو هیچ کس بار خدا
جن عا نیست مرشد سوا
علا آن قاسم جنان مجسم
که شایسته کس است جی تی
کوچه کو بندش اول و آخر
اول آخرش نشه ظاهر
فلک از باغ او درویش
چو پیش کینه نشاکو
است روشن بآیه و بدلیل
که عا بود پای جبرائیل
خسوف و سوریقت و دلیل
میشد پای جبرائیل عیلت
است در باب ایصف و یثما
وز بنی کان و بنی درویشا
در کتب از حدیث اذاجا
است مضمون این شایع بسیار
زان قبل بهم عهد مداح
ورد جان داشت مرده و جا
که عا دان معلم جبرائیل
که بود در ذوق رددانجیل
بهم بنو هات بهم مکتوب گفته
بهم بقبلان بهمین که گفته
بهم عهد که داوود سخن است
پس اهل سخن بجلد فحاش
گفته این قصه را بنظم او
فانکه منظم بر است از فکر
فانکه منظم بر است از فکر

نایب از مابین و نیکو
نایب از مابین و نیکو
جن سخن هر چه در جهان بود
جن سخن هر چه در جهان بود
سخن آمد چات پاینده
که گفت نام مرده را زنده ۳
نشکی این که شیر ام سخن
سخنم جمله مدح بدو است
الغرض بشنوی این حکایت را
تا بیایی ده حدایت را
شمت از رایت نه درین
بس تو واضح شود فدا
دلت آید از قید غم بولان
ند اسلام دین شد بختان
روز بی از روزایت و پند
آمد از عرش جبرائیل
از سرش پیش به پیش
کامل از روی سحر و کلاه
سرخ من مظهر جلال جمال
بازخی بر زده ماه بجی
مرد ما به چه او ندیده یک
ان همه مهر کانیات اقرون
بوده سار ظاهرا و باطن
چو بلیش چه دید از جاست
بادب دست خود نندارست
کو تو بضم او زده بیلان
گشت دغا را از جاکو
تا شد اولیا بهرانه نشست
جبرائیل از جاکو پادشاست
چون بدو است گفت شهاد
بدو زان گفت پس جبرائیل
پیش یکدیگر همه منظم
فاد او را تر ضیع و نکو بعم

سینه انبیا در سحر اله
 کتی چه از سر کار بود اگاه ۳
 گفت اسیر هر یک روح این
 چیست آخر مواضع چندین
 که کشید بر لب کو در کما
 ستاین نکته را ادا فرمایم
 گفت جبرئیل بانه ابرار
 که علی پیشی تا در خط المانع
 که میگوید کشتی دیگر زنها
 در آزل بعضی پیوسته شدند
 جنت علی بن ابی طالب
 در دنیا و دنیاوی من بعد از ۳
 مرشد و مقتدر است علی
 بنیت عالم علی علم من
 اول آنکه حضرت حق
 جزو من او بنده معبود دیا
 جنت حق و وقت واحد القدر
 گفت اخلاص کسب من که
 من بکنم که در توفیق حق
 تا بپوشد زین را به وینو
 باز گفتا که من کیم در که ۳
 باز گفت من منم در توفیق
 نادیکو بر خدا رسالت گذشت
 با تو دیکو بنیادش بنویس
 بهیچ لفظی از کلامش
 مایه

من این لفظ او را در سخن
 کفتم و کار من نیست از پیش
 چاره کردن غیبتا نم ۳
 ناکه خوف دیکو نداستم
 گفت این که در دو سوره
 ناکه ان علم فضل کی بر یاد
 کفتم آخر کجا درم بار
 جنتی و توبه نیت دیا
 گفت تا سوره لاسان نیت
 حق بپوشد همه جهان نیت ۳
 شناسی لایق خدمت من
 در بنای بقیع جنت
 جنتم از جای خرقه
 تا سوره لاسان کلام
 ناده و در هر سال گذشت
 پدید آمدن غایتش
 نادمم بجز عصمت حق
 دیدم از نور حق کج نور
 نوحی بنور اینه
 عکس نورش با عکس اینه
 بود باطل بینه هر سر
 دیدمش با عکس حق که بر سر
 پیش او رفتم ارجمت رسیدم
 سخن چند از و به پر رسیدم
 که خدا گفت غیبی من کشت
 تو کیم کسب من و جنت
 چند کفتم من نیز در بار ۳
 نظر افکند سر من بقب
 آتش شعله از نظر او شد
 پدید آمد تمام در هم رفت
 گفت من ست اینها کم
 می توانم در هم ادراکم
 تو کیم از خدا رسالت
 که در سر خدا رسالت
 سخن

سخن

سحر حق را پس بن خدا دادند / سحر حق را پس بن خدا دادند
 حق تبارک بنوع و زاری / حق تبارک بنوع و زاری
 که ندانم و خطا کردم / که ندانم و خطا کردم
 آنچه کردم ز جرم من بگذرد / آنچه کردم ز جرم من بگذرد
 هر چه گوئی تا پنهان باشم / هر چه گوئی تا پنهان باشم
 تا که شکی بر من نماند / تا که شکی بر من نماند
 هر چه کرد و جرم من بگذرد / هر چه کرد و جرم من بگذرد
 نظرا و زیاده ناپسندم / نظرا و زیاده ناپسندم
 پس باین درخت خزان مرا / پس باین درخت خزان مرا
 که در لطف حق در انگیزم / که در لطف حق در انگیزم
 تا به عهد هزار گونه علمم / تا به عهد هزار گونه علمم
 آنچه اطاعت شرع خدا بود / آنچه اطاعت شرع خدا بود
 بعد از حق نشانی و تقیید / بعد از حق نشانی و تقیید
 گفت مرا که حق تبارک / گفت مرا که حق تبارک
 گویند که حق تبارک / گویند که حق تبارک
 من و انرا وضع تقدیر / من و انرا وضع تقدیر
 چندی نیتیم علم او بود / چندی نیتیم علم او بود

سحر حق را پس بن خدا دادند

گفت آنکه بنوع و زاری / گفت آنکه بنوع و زاری
 هر چه پندم تمام بشنیدم / هر چه پندم تمام بشنیدم
 هر چه بسوی خدا آوردم / هر چه بسوی خدا آوردم
 باز بر سر خدا آید / باز بر سر خدا آید
 من هر چه بجهت افتادم / من هر چه بجهت افتادم
 که حق تبارک خالق جلیل / که حق تبارک خالق جلیل
 من تا عبادت حق بجا آوردم / من تا عبادت حق بجا آوردم
 قادر و مطلق و حق تبارک / قادر و مطلق و حق تبارک
 ما جسد و ابدان و الاکرام / ما جسد و ابدان و الاکرام
 آنکه بنوع و زاری / آنکه بنوع و زاری
 اولت و انرا پدید / اولت و انرا پدید
 خات و بار که خداوند / خات و بار که خداوند
 انقضی و حق تبارک / انقضی و حق تبارک
 خدای گفت که حق تبارک / خدای گفت که حق تبارک
 رحمت حق تبارک / رحمت حق تبارک
 سر فراز و تبارک / سر فراز و تبارک
 پس بگویم که حق تبارک / پس بگویم که حق تبارک

سحر حق را پس بن خدا دادند

نام استاد و خدای مبدع
 نامش از لطف خود بگشاید
 گفت او سر زدن از نیست
 سخن از سر سخن بر روی
 دو کمان ستره میس سلف
 و در خدای نام او دانی
 دانسته اسمی از نام او را
 نامش در کتابها و عهد
 و صحیفه و طریقه و رسم
 سبب آفرینش از هم
 حیدر و زعفران و لعل
 یکیش بگویند اب و بگویند
 مبدع از او گفت و صف او چندان
 قوسهای گذشت از پیران
 هر شوی با سواد و اعظم
 بعد از آن از صف و ملک
 بعد خدای بن برسان دیکو

غفر

خلعت جبهه خلق را سر کرد
 مثل جبهه عالم است
 اختیار جمع خلق خداست
 جمله خلق از علی کو بند
 نام او بزدان بود
 همه عالم بن کج او را رسم
 غایب او فرقه که گمراهند
 حق تعالی از جلدش نپایان
 پس که جبرئیل پیکر رحمت
 مستم از جواز و عذاب
 جسم و جان خود از علم دایه
 حق تعالی را و تو یار رسول
 آنچه از وصفش که نظم
 جسم و جان تو را چه بگویم
 سخن بگویم نیست و تیر تو را
 چون شهادت است و حق تعالی
 هست یک نفس بر این خلق

۲

اگر کوی خواهم بختی

بند استان بختی جاگر کوی خواهم بختی
 داد و فضل خدای عزوجل هر کس را نصیب ز ازل
 در اقبال بر رخ چو کلاه نقد مهر علی ز لطفم داد
 کرد از سر مهر اکا هم داد تعلیم مدحت شاهم
 یارب این دوی کرخ در شکر این ملک پرسان بخت
 هم از فضل حضرت شا فیض از سکان درش بخت
 از شد وین روایتی و ایم طرفه شین حکایتی و ایم
 رفتی از روزها رسول کرد و مکه جعفر نماز او
 شاید تا کاهان زجا بخت از پیمبر مراد حق و بخت
 گفت با سید بنی آدم مهر و بخت همه عالم
 قوی دارم هزار دهم دل دارم بود ازین غم و بخت
 قوی خواهم بی و بخت تو بحال مگر کنی و بخت
 و ریز و روان و در و بخت چاره غین از غنا شد و بخت
 قوی خواهم چه میکنند جفا دست من گیر از برای خدا
 خواجه حالش بگفت با بخت دو سه بار می کسند و بخت
 گفت کس نیست و میان که کند قوی این فقیر را
 هیچ کس از جنان نبوی مگر که بایست هدیه دارم

هر کس بود در خیال و بخت جفا انقم گفتی بخت
 کان که باز که مدتی خوشه ختم و خیر چگون خط و بخت
 تا پس از رخ صبح روزیکه باز در قوی و بخت
 کامدادان شمس چرخ یاد و در سلام و بخت
 کی مراد خدا و شمع بخت بی زنده خدا و در شمع
 که در دهنم بگویم غم دارم چون عیال و این غم دارم
 می خورم بفرموده بخت می بنامش کلیه بخت
 نامه هجرات و بخت نیست نیست صفاح او جز انقش
 چون در عالم و بخت چو در عالم و بخت
 مشکلت حل بخت آید او یک دم تمام بخت
 هر پیمانی که در جهان آید همه او معنی آید
 کار ساز بخت از او بخت چاره پس دان و این و بخت
 قوی او بخت کار ساز بخت همه از چشم انبیا بخت
 بخت با بخت کار دارم که در بخت و بخت کار بخت
 کار ساز بخت که چون بخت بخت غم در دل از بخت بخت
 بخت چو شمع این گفت دل از بخت بخت بخت
 گفت با بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

هست دفرور در دچم جهان / که پیش پیم شد است جهان
 و در نه از عالم چه غم زار / که عدد و خفای عالم خوب
 که بیافنا شد بر سیم / کی شد بر این شکر و غم
 گفت جوی بل کی مایه / این چنین گفت که کار جوی
 دارور در ده دیده جد / است آب و نان پیغمبر ۳
 بطلب تا بمان شود مایه / دل و جنت ز غم کند مایه
 در هر پیشش فکری لغایه / تا شود چشم جان در غم
 سید عالم این سخن می شنید / و بسوی بر می پند که دایره
 پس بر لب لبب بجهل گفت / یا ایما الجمل اورا کف ۴
 در نه مان شاه اولی جد / گفت حاضر بد لدر قفس ۲
 حضرت مطلق از جابره / که در کور و شکر جابره
 ۲ بایم جود در برش کوی / بود بر این بایم و او در غم
 از چنان شد که شرح گفت / که بر مد حشر و بعد جان سقط
 پس بعد از شرف و خف / دستوار محمد دل کوی برست
 گفت رو بر فراز کانه / امین انبار جوی بل امین
 بنقشای تو خندم کوه ۲ / فتح جوی بیامت اورا
 دارور چنین کتاب / که ده ظاهر و حقیقه ده نام

در نه مان شاه اولی جد

باز در کوی چو زبانه / و او در بد و جوی ش
 در هر چشمش کینه / داس و بی دادش از لایه بان
 در دم از دیده بر کوی / گفت از افق بار و ش
 چشمش از زین نکر / بعد از این پیم در دیده ند
 فقه نو که جوی بل / شاکت از شفا ی
 شاه دین و اسیع دعا / شکی شکو از خدا ی خود
 شاه دین کی در مان / خواست خود و بر جگر آرا
 حضرت مطلق در راه / کی دوق تیکت جنت شاه خف
 کوی تن این اورا / می جانش برست جوی این
 بستی انکه فراق دور / دلدار و در کوی درین
 مطلق دست الجبابره / جوی بل امین کار کوی
 تا بد لدر سوار کشت / ۲ بایم جود در برش کوی
 مطلق بایم بر جینی / پس نهان در دمای او
 شاه از باده شجاعت / علم فتح و کوفته بدست
 رفت افتاب جوی بل / شاکت از افق بار و ش
 چون جندق رسید شاه / کشت در دم پیاده از کوی
 مطلق و امان خدیش / در نه مان شاه اولی جد ۳

گفت شغیر اینجای که بیا
 جستم خوابم نه در خواب
 گفت آری و بلکه دوباره
 بلکه بالاسر قلم و باره
 جستم چون برق آن امام
 گفت تا کم با منی خندت
 گفت ایستاده خبر کی
 دیدم نمودنم در روی خمار
 نام اشته بنی قلاب بود
 خبر از دست او خواب بود
 تابع امر او شد از جان
 تا بیا بیدار هر جهان
 از جانم دهر هماره بود
 او گفت قتل عام در خیاب
 سوختن در آید
 و من نه تیغ فنا خورده
 این یک گفت ز فوق بوج شد
 از هواش کوهن انور
 خورشید در میان نه افکند
 بون هفت نهاد همی
 پس نه خندق جستم در یک
 جستم باره یکی در تن
 از سره لطف پیشتی
 در خیاب درخت مرد کوفه
 جستم باره یکی در تن
 استان جنگ چرخه بیرون
 بون هفت نهاد همی
 بستم نه علم ز جنگ عا
 تادم لعدن در بیاور
 گفت آری و بلکه دوباره
 دیدم نمودنم در روی خمار
 گفت تا کم با منی خندت
 گفت ایستاده خبر کی
 دیدم نمودنم در روی خمار
 نام اشته بنی قلاب بود
 خبر از دست او خواب بود
 تابع امر او شد از جان
 تا بیا بیدار هر جهان
 از جانم دهر هماره بود
 او گفت قتل عام در خیاب
 سوختن در آید
 و من نه تیغ فنا خورده
 این یک گفت ز فوق بوج شد
 از هواش کوهن انور
 خورشید در میان نه افکند
 بون هفت نهاد همی
 پس نه خندق جستم در یک
 جستم باره یکی در تن
 از سره لطف پیشتی
 در خیاب درخت مرد کوفه
 جستم باره یکی در تن
 استان جنگ چرخه بیرون
 بون هفت نهاد همی
 بستم نه علم ز جنگ عا
 تادم لعدن در بیاور
 گفت آری و بلکه دوباره
 دیدم نمودنم در روی خمار
 گفت تا کم با منی خندت
 گفت ایستاده خبر کی
 دیدم نمودنم در روی خمار

که زوشی بر من اینست
 استخوانی بسان شیشه شکست
 پس به چیدان نهی بدرید
 بد زنی ذره ذره کرد اندید
 کشت پند انصاف و مضطرب
 خواب خود را بگفت بلمای
 مادرش علم خوانده بود
 از جهود ویران نبود
 داشت نود و نه و تمام از
 بود از استر بفضل و هنر
 کرد تعبیر مادر محب
 نه کنی جنگ با سپاه عرب
 خاصه با او که نام اوست
 که کنند ز دست او برسد
 الغرض شاه دلچسب
 خواب و است آمد و رسید
 غنی کینه جوی را فرمود
 که رود دفع او نماید
 بستاند بوزنی از من
 خلعت و کعبه و است تیغ مکر
 بود غنی که قبی بازو
 هفت کریشی و وفات
 کو فکندی بشیر سرخی
 پنجه شین از و شدی رنج
 پیش او فیل بشیر بودی
 بلکه هیچی بجستم ننودی
 کردی که ز خود بگو مکر
 سنگ کتی ز سر من از کت
 الغرض انیدل کمره
 کرد اهنگ جنگ حضرت
 گفت ای غیور نیاور
 نبود جنگ با پیاده ناک
 چون تو می پیاده بر کرد
 زانکه عار است با پیاده ناک

دم کردم گذشتم از خونت میفرستم منزل الکونت
 شاه خیر کنای خیر کن ماه مجرهای عویش سرب
 دلدل خویش را چه کرد او از دلدل آمدیم بار در پرواز
 چست دلدل ز روی بحر ^{یاد} سرخورد با بیای شاه طراد
 شد بدلدل سوار شاه نجف رفت بر اوج حج ماه شرف
 عنبر او را چه دید شد حیران ^ه گفت اینست شاه جادویان
 مرد اهل بحر ایشانند هر چه کویش خوان چندانند
 گفت نام تو چیست ای برنا نام خود را طغان مدارا فلان
 گفت نام من امیر اکبر بدم تیغ من نوشتر بزم
 با تو گوید زبان تیغ ^م تو اگر بشنوی شوخ پیغم
 در غضب رفت زین غنچه ^{غش} کرد کز فی حواله حیدر
 که بگو احد اگر خوردی سنگ را چه تو تیا کوفی
 شیر یزدان کشید تیغ دو ^د کرد اشارت بناد که عنتر
 مرد مو کید و نیم شد لیکن بود بر جای خویش ساکن
 گفت عنتر چه کردی ای برنا تیغ تو هیچ اثر نکرد بر ما
 قطرات سود بر روی ^م کوئی آمد غرور از سر
 شاه گفت از جای جنب ^ظ تا شود ضرب دست ظاهر

عنتر

عنتر از جای خویش ^ج هر یک نیمه یکطرف غلطید
 کرد نحس او خدای ^ه خوند تکبیر از زمین زمان
 مر حیل ضرب دست ^{دید} طایر عقل از سرش پیرید
 هیچ زندان که بشکر عنتر ^د که کشیدند جلد تیغ و تیر
 جمله کردند جمله بر سر ^{غیر} ایک سلطان دین چه تیر
 ذوالفقار و دم کوفتر ^ک دو سیدان کور هر یک علف
 الخضر از سپاه عنتر ^ب زنده یکتن زین جهان پیر
 عمرو ملعون برادر عنتر کرد اهنگ شاه بالنگر
 لشکر او کرد و لیست هزار ^م همه کردان جنگی خوشنوا
 شاه تیغ دو ^م از بی بردی و شجاعت
 شاه با تیغ از ده پایگی ^م شد شناور بجران لشکر
 داد تیغ از دهادم ^م که بدم بی کشید عالم را
 صف لشکر ز بیکار کردید ^م جوی خود را انداخت بجزر
 ذوالفقاری بفرق ^م مرد مو کید یکدگر غلطاند
 پی چنان جنگ کرد ^م که نماند از سپاه عمر کی
 پشت مو حیدر نیم شاکست ^م شد بخیر دعای درایت
 از سر بر ج سنگ و تبر تفک ^م خلق پر بخت پیقیار و رنگ

پس بی گفت یا امام امین
 که بودی غم از تخلف دین
 گفتی در حقت کنونی میر
 آنچه کفیی از میج قوم میج
 لیست تو هم که گویم یا برادر
 کار بر مردمان شود و نوا
 خلق بچند علی خدا گویند
 اکثری از ده خطا پریند
 الخضر شاه اولیا از پیل
 بکند انداختن و بالخل
 سره را گرفت و محبتش
 بر سر او سپاه کرد هجوم
 آن لعین ستمگر خنجر
 هر کوهی بکوه کشت سوار
 یزدان سنان کوفته بخت
 هر که میرفت سوی او میگفت
 بکه کشت از سپاه دین
 مؤمنان اینجا بر رسیدند
 که دجان نا امید گردیدند
 شاه مردان شیر خور
 تیغ برکت برآمد از خند
 حمله آورد بر سپاه جهود
 صعولتی هر که بدینست
 فان جهودان بکشت چند
 که دخنه کشت دشت عا
 تا موحید سید حضرت شاه
 نمره زد که ای سگ مرا
 کوچ حاصل نیکنه کشتی
 بستان ضرب و افقار از
 مریح از قول شاه او غصب
 هیچ دریا ز شوق کشتی
 گفت نام تو چیست کی اظهار
 گفت نامم برده و جد نماز

اسد

اسد و لیست و حارث حیدر
 ضیق پس عطف فرم و دیگر
 دیدم و حبه بود هر ششام
 یکبیت نام ای شیر تمام
 یاد آمدن خواب و تعبیش
 لبک اصلاح بود تدبیرش
 چاره چون نداشت غیر از جنگ
 در غلب شد جنگ کرد آهنگ
 مریحان از دهای کیم کتر
 که او کسی نبود جنگ او
 روز مردی نبود همایش
 شانه کن زبانه بالاایش
 نه که مثلش نبود در خیر
 در جهان مثل او نبود کرد
 ان سلت کینه چویش
 کرد اهنک شیر خور بلند
 ذوالفقار شیر بدان جنگ
 و الطرح و وضع آن کرد
 و دیکاه دراز که کواه
 شکل را گیر عود دو کاه
 گفت این ذوالفقار بجاده
 در غلافش اگر کنی بیک
 نام تو بگویم کنیم نبرد
 با سلاهی که باشد اندر خود
 این سخن چون شنید امام
 کرد شمشیر خویش را بنام
 گفت تر که صلاح خود کرد
 تو برادر صلاح بر قصد
 من چه بکند شمشیر از صلاح
 تو بکن هر چه میسزای کرد
 دست باز و یکین من بکنا
 هیچ ایند ز دست تو بنما
 مریح کینه کسر مرا
 کرد کوفه کواه حواله شاه

شاه مردان از جای خفته
 کتی را ودا گرفت با سر و دست
 سر دست وی ایچمان افروز
 کمر خنجرش استخوان خنجر
 موجب آن دردی بکشید
 گفت من در یک نزدین ایچ جان
 شاه دین گفت او نوی
 و در کادرت ایچان زمان
 جان خست به رخ انعام
 موجب سنگدل بدست دیکه
 کور خنجر حواله حیدر
 حیدر شیری را وکی دستش
 پس که بزدان پلید لعل
 بگرفت ایچمان از دستش
 که بر سر شد استخوان اول
 واصل ناز گشت جان اول
 شکش تمام در یکدم
 دار من ل بخل بکاه خدایم
 علقه سر و سلاطین بود
 ملک به خنجرم کبی پس کبی بود
 در بنی کی و جلدای بد
 مثل او کسی نبود در جهان
 از سلاطین و شکست خنجر
 علقه بود بر اسم سر و سر
 پیش بود از همه قدرش
 همه بود نه تابع امرش
 دید از دست و دهنه کاره
 کشته تا یک روز کاره
 گشت بن پیل شکست
 کشته شکست از دست
 پیش از بد که در دست
 از غضب همه در دست
 از غضب همه در دست

با عیوی هزارهین فولاد
 دست بان و بقعه شاه
 گفت تا چند کبی و لاف زدن
 حالی این کی ز را بکشی
 شاه مردان محیط فضل
 کار خنجرهای فولاد و فقر
 دست و منجی نما کنش عمو
 ان کف او چه بر ک کله و مو
 بر سر علقه بر و غضب
 شش چرخش میانش و جگر
 عام و عنکبوت با شام
 خطه بنی با سپاه تمام
 جمله یکبار جدا و سر دست
 زده سلطان اولیا کتی
 شاه تنه امیدان انگشت
 بر سر دست و فقر
 شیخ هر بنی که بی احوال
 سر زده کتی هر بنی از فقر
 در دخی کور شمشیر کاه
 کتی خط الف خاند و یاری
 آنچه صاندند از صخا و کاه
 سر لبس آمد در زنده
 حوز زنده و شاه دین
 پیش او نشد بوی دین
 کتی و سیم و جواهر و ندر
 هر طرف و لخته جلال
 بود و کتی جمله در دست
 خلق بر وی کتی و زنده
 مونسان جمله از صفای کتی
 جی کتی فتنه کتی و زنده
 جمله فادون شد از زنده
 جده کتی خنجر و زنده
 شاه مردان و کتی خنجر
 کتی و کتی و کتی خنجر

از نادر و مرکب کفایت غلام
 جملہ ملا جو و جو بر سر پا انا
 خان قبل دختی پی پی شمشیر
 دختی بر اعظم خدیو
 دختی علقہ صفیہ بنام
 بر سپہ صفا چه ماه تمام
 سب و صورتش بحد و کمال
 افتاب سپہ حسن و جمال
 حضرت مطهر دختی
 مستحجب ز حسن او کو دید
 رخ اولک غم کبوتر
 چون کبوتر به سوادیم
 بسوزن نای دختی کار کبوتر
 سبب امر لا اودین سید
 گفت و رفت که خواب دیدم
 که فرزند جلیل عزتگاه
 خواب خود را بیدان کنم
 سبب سخت از فریب خردم
 گفت از من بعد برون خدایم
 موزن او شوی یقینی فرمایم
 و چون آنکه جلدی هفتاد
 خدایت تابو کند در از رضی
 حلقه در کویت جنبانند
 عالم از دست او جدا چید
 من ز بالای تخت خوف
 او تمام سرم شکست
 پس رسول خدا ز من جدا
 کو در را بوی خوشی کجا
 دست فتح را بن ملک افروخت
 کار چندی چنانکه خوار است
 به تعبیری ملک بن ملک
 کو رسید بر حلقه بنام
 چند روز پس که بود در رضی
 بخشی میگفت و رفتند
 از نادر از غنای

چند روز پس از غنای سید
 کشت میگفت بر لب خندق
 در چوبی فتاده و پانچوا
 ۴۴۴ کوی برادر از پا
 جملہ مردم از آن بخت
 افی بن بخت عرب خندان
 که چینی در چه ملک و جانی
 بد انگشت بن زبانی افغان
 گفت شاه دلی بیخود
 جز عا جملہ از صغای و کیدی
 بنای دختی بوی بیا اریند
 ملک این در دنیا بود اریند
 در دم اهداب اویس و ملک
 من و کویت متفق بکدن
 از و س جملہ ناتوان کوی
 ان دوران جاس خدیو
 مصطفی لعل خوش خندان
 پس اشارت بنده بر طاق
 که بنور و دایم کرات
 قدرت بی نهایت
 به که زبان نتم بکار اری
 دیکو این در دنیای بر طاق
 صاحب فضل وجود و نور
 علی مرتضی امام الحکم
 شای حق شاه اریند
 بد و انگشت بن کوی
 چون ملک دختی بخت
 می سر مستحق ناکامی
 آنکه کو دایم صنف بویار
 از دس جنبی بی چه غم دار
 گفت سلمان فارسی
 چون چند روزی از او
 گشت سفیدش توانست
 همه کوی وزن او بد نشین

این سخن چو ز نغمه بخت
 گفت بخت چو ز نغمه بخت
 فزون بر زده از سها نریقی
 شدت شدت بخت بخت
 تاب بر نداشت بخت
 بی و هم از مردم داد
 هر یک را از آن بخت
 بعضی را تنگ آوردند
 بلکه گفتند مردمان چندین
 نه بختی از خدای گشت
 وقت و بخت که حاکم است
 زود و تا خود را نترساند
 گفت اینک بختی را
 اول از حقان بود
 در جای چنان بود
 این بخت را بخت
 اعتراف با بخت و بخت

مردم از بخت
 بخت را

از بخت

آمد تا حصارم بدین
 بنمایم تو است بخت خورشید
 مرد و زار در اعیان ما
 نادیده غم بخت
 چون شیدان بختی بود
 بخت از آن بخت
 بخت بر شاه
 این بختی بخت
 گفت این بخت
 شتم زور و بخت
 سخن بخت
 بخت از آن بخت
 جسد بخت
 این بخت
 بخت از آن بخت
 بخت از آن بخت
 بخت از آن بخت
 بخت از آن بخت

که بیامد ز راه استقبال با صیبه شکفته خوشنشان
 شاه گفتا بعد از مردود اینک آمد چه در حضور
 تا بگوید تو را رسول الله که بگر لا اله الا الله
 تا بگوید در زمان مسویش و زخم هر در عالم ایمن شو
 ورنه از من دین و جان ^{بیت} جای جن ناز جا و ادب ^{بیت}
 در سخن بود حضرت ^ع که در آمد رسول با لشکر
 همه نه رویان دعا گفتند که در مدحت ثنا گفته
 چو بدست علی ^ع رسید آن کوه را که فتحه چه گاه
 گفتا ایستاد دین بندگان مظهر است حضرت سبحان
 یا علی قبله سجد و توحید مظهر و کبر و جود توئی
 هر که غایب از توفاه بودید که هست او را سقر برید
 قدر را که هر چه چندان کن عز و جاهت خدا را دان ^{بیت}
 بعد از آن حضرت رساله کرد و سوره عنایه گراوه
 بنده دلایش برده و دین دل کاخ نکشت ^ع خدا
 گفت عنای که عار و ارم من نه بین تو سرور و ارم
 کشتن خورشید است و آ که در از کبر خویش را ^ع
 حضور و تفریح و جود ^ع کان دعای از رساله و دعا ^{بیت}

گفتی و گوئی

گفتی بر کف بر سر نکر دین اسلام را قبول نکرد
 گفت کای غنچه سیه در ^ع بیامد عزت و خاندان کنون
 بجهت مرسا غنچه جاجی جام حیران چش غنچه
 غنچه در اظطراب ^ع تن و جانش بر بیام ^ع انوار
 دیدک در دست حضرت موسی بود یک ناله بینش بال
 نشاء سرور ^ع چه افلا ^ع در دست خفیه و بلند کرد اند
 بر دین و یک الهی او را ^ع که در از بد آنسان او را
 مرقه آگشتن ^ع چه نوز ^ع در کوا آگشتن تن کا ^ع
 هیچکند از شعله زنده بود ^ع پیشی الهی و صوامر
 همچوین سرگرمی بخون ^ع با ^ع رفت خاکسترش بیدار فنا
 خندانم در روان ^ع دیگر ^ع که چنان بزمی ز در شجده
 که چنانی اش کشت پیکرو ^ع که بیا کشت پای نامرو
 خلعت بر قیاح ^ع ز ^ع پسر و گرز و یانه و غفر
 که از آن نمده بود یکم ^ع پیش ^ع شاه سرور ^ع به جلالت و ^ع خشن
 بملک را بان جان ^ع غنچه ^ع وعده و خنجر کرده بود ^ع خشن
 آن چون چون بدید ^ع این ^ع که در آمد بدن او ^ع ریغ
 گفت آنچه خطار از قیام ^ع دفت با مار و کین ^ع لا یجعی

هست این که بهای هم بلکه از کیف عالمست فره
 کشت خنثی آن جلالت خوب دانسته از لطف شاه یافت نوب
 بلبل من از غویسایم مگر از خیل یوسفیام
 باریضم اگر کزین چه شود سرب من کز نظر کزین شود
 یک نظر کن به غایب دوش یوسفی من کزین دوش
 بفروستی لطف خویش بر ما نشی بکعبه امید
 هر که مرا خاندان دارند هر که از خود و دشمن دارند
 با علی جلد در ساق بجود با الهی و اله المباد
 قصه عفو انداختم

لشکر آن کی در کار کم یونی که راناد دولت از لی
 مساخت یغی مرا راه پای و شجریان نشاء خفه
 کافی و ملحد چه خست بتلای زبان و سورد
 نادر غم مساخت از غم کوئی مساخت مشغول مدح و کفر
 بوالهی این غم رسولا مستحق و سرور بنی اندام
 هر که یک بیت سحر او بشود صد هزار دهنه بدین نشاء
 هر که یک خوف و صفای از هیچ ترساید پاک شود
 عدد از رقابان بویام مع خزان علی بطبعیم
 اندام

اندام پیر برادر من همی جان غوغی در بین
 گفت این داستان جان صدره از آب کینه و غوغی
 فطم کن و دل بنده مولا تا بوی یاد کار و ماولیما
 فتح خبر چه کرد حضرت شاه بار سدل خوار و خلیل
 رو بی سیل به او رفتند یکد روز چه راه فاجل
 خاطر شاه و خرم و شاد شب فرو و اسد زرد منزل
 دوزخ و یکس چه نزد خد طره آهوی دو غوغی از دو
 بوی او هزار نقش و نگار گفت سلطان دروغی نه

که بیدار دنده اش بوی تا بوم توفه بجای
 قنبر انجا چه بوقلمون کرد بیجان کند بوی
 با کمان و کندوی خند نشد بد نیالی سید
 حلقه کرد و کند و اندام بهایم تکی شهاب امون
 قنبر اندام کند اندام امیدی تو که تا و س باد
 خاتم و انبار و قنبر خاتم در دل فرو و قنبر
 نای بیست از کمان بوی بوی بود کسی از کمان
 قنبر از بی نگاه کردیم کرد کرد نشاء چه دیو
 مرکب مرد از قدم تار غوغی خورده بیکر لود کس

گفت پند را بدیست من	حالی این حد را بگی از
دست افکند جو که بندش	همه سبایم ذبای افکندش
حراست نابو دوشی بچهره	خنده نزدی خورشید
بگر گفت این به خنده بی	دم مدون به شمع خنده
گفت اگر خرابه مراد این	مشق بی صفا نگاه
گفت این خرابه را چه نام	نسب و نام او بکوی بزم
گفت زاش علی عا	ش دران و میو بن
متر جید بنی اوج	مهر بن خدایت عالم
چون شیفندان لعل	گفت لالت و عمارم دارم
که علی چون بد اندازا	بدشکت آید بدین بد
بر کنم اوله سراسن او	پی سرش انهم بد
چون شکار چندی بد	دانش از و بدست ارم
زافزار شد معلول پیغمبر	از پی وید کردن قبلی
بهداج علی عا	شد پیغمبر سوب بدین
بداران نشاه او	و ه سپر شد بجانب قبلی
و ه فرست رفت حضرت	دیده تانه خیمه حر
چون بنزدیک خیمه شد	ش همان اهر از قفا
جانبه خیمه آمد ازها	آید از خیمه دانی

و قوت

اجمع البهي في اوجيه النبي والولي للشيخ ابو الكرم عبد السلام اندر سقا

هفت اسماء كلام

۵۵. استاد هفت اسماء كام و باياف و ليست از حضرت شيخ محمد مصطفی که فرموده
۱. ما از اهل بيته مياني هر که اين هفت اسماء را بخواند از حلال اله انشا پر شده بخورند يا
خود دارد اگر هفت طبقه است و در بيرون و نشيند او که در زندان اندک بدو مقرر است
يا اي که اين هفت اسماء را بخواند در حق سبحانه و تسبیح هفت در هر روز بخواند و او را
داشت در بهشت برويد او بكن پند ما که اين هفت اسماء را بخواند در حق
سبحانه و تسبیح هفت در هر روز بخواند و او را بكن پند ما که اين هفت اسماء را بخواند
و بكن کلام است کند ما که اين هفت اسماء را بخواند در حق سبحانه و تسبیح هفت در هر روز
هزار بار از دوزخ برآورد و از قتل و جراحت و از زبان ماسدان و
غذا و از جگر و من و سر و پا و از شر شيطان و از جگر سلطان و پناه
خود نکند و باي اين هفت اسماء را بخواند در حق سبحانه و تسبیح هفت در هر روز
او را قوت است هفت در هر روز بخواند و او را بكن پند ما که اين هفت اسماء را بخواند
هر که اين هفت اسماء را بخواند در حق سبحانه و تسبیح هفت در هر روز بخواند و او را
فرستد و بر از جميع امانت و بليات کف است از تا روز قيامت و هر که اين هفت
اسماء را بخواند در حق سبحانه و تسبیح هفت در هر روز بخواند و او را بكن پند ما که اين هفت اسماء را بخواند
هفت در هر روز بخواند و او را بكن پند ما که اين هفت اسماء را بخواند و او را
نوند تا روز قيامت نو سيند از بهر فضيلت بكن پند ما که اين هفت اسماء را بخواند و او را
اقتدار

قَدْ نَرَىٰ ذُبَيْبًا الرَّابِلَ مَالَتِ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ اِلهِ دَوْمٍ وَاِنْ يَمْسُكِ اللَّهُ
 بِيْضٍ فَلَا كَاشِفَ لَهُ اِلَّا هُوَ وَاِنْ يَرِثْكَ اِيْجَافٍ فَلَا رَادَّ
 لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ عِبَادُهُ وَهُوَ الْغَفُورُ
 الرَّحِيمُ اِلهِ سَمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا
 عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعُهَا كُلُّ
 فِي كِتَابٍ مُبِينٍ اِلهِ جِهَادِمِ اِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى
 اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ اِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا
 اِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اِلهِ يَحْمِ وَكَاتِبٍ مِنْ
 دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَاَبَاكُمُ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اِلهِ شَيْءٌ مَا يَفْعُ اللَّهُ لِلنَّاسِ
 مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يَمْسُكُ فَلَا صَرِيحَ
 لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اِلهِ اِنْ تَسْم

١٣١

وَفِي سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ
 لِيَقُولَنَّ اللَّهُ قَدْ اِنِّي اَبْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اِيَّاهِ
 اِنْ اَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ دَلَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّي
 اَوْ اَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ
 قَدْ حَبِيبِي اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

المدعو جوشن الكبير اروي عن السجادة عليه السلام

خواص يسبح الله الرحمن الرحيم من كود اول

اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ يَا دَحْنَ
 يَا رَحِيمُ يَا كَرِيمُ يَا قَدِيمُ يَا مُقِيمُ يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ يَا
 حَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا مُجَادِدُ يَا اِلَهَ الْاَلَمَاتِ الْغَوْثِ
 الْغَوْثِ خَلِّصْنَا مِنَ الشَّرِّ يَا دُوبُ ^{٢٠} جِبْتِ رَحْمَتِهِ
 يَا سَيِّدَ السَّمَوَاتِ يَا مُجِيبَ الدُّعَوَاتِ يَا
 فَيْعَ الدَّرَجَاتِ يَا وَلِيَّ الْكُنُيَاتِ يَا غَاثِي
 الْفُطُيَاتِ يَا مُعْطِيَ الْمُسْلِمَاتِ يَا قَابِلَ
 اَلْتَّيَّبَاتِ يَا صَانِعَ الْاَرْضَاتِ يَا عَالِمَ الْغُيُوتِ
 يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ ^{٣٠} جِبْتِ جَاهِ رَحْمَتِهِ يَا

وَقَبْلِي كُلِّ شَيْءٍ ١٠ اجرة آمرش كن ثابت
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَنِّي يَا مَنِّي
 يَا مَنِّي يَا مَنِّي يَا مَنِّي يَا مَنِّي يَا مَنِّي
 يَا مَنِّي يَا مَنِّي يَا مَنِّي يَا مَنِّي
 عَمْرٍاء يَا مَنِّي هُوَ فِي مَلِكِهِ يَمِينٌ يَا مَنِّي
 هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنِّي هُوَ فِي جَدَلِهِ
 عَظِيمٌ يَا مَنِّي هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ يَا مَنِّي
 هُوَ بِمَنْ يَكُلُ شَيْءٍ عِلْمٌ يَا مَنِّي هُوَ بِمَنْ عَضَاهُ
 حَلِيمٌ يَا مَنِّي هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنِّي هُوَ فِي
 ضَرْعِهِ حَكِيمٌ يَا مَنِّي هُوَ فِي حَكْمَتِهِ لَطِيفٌ
 يَا مَنِّي هُوَ فِي لَطْفِهِ قَدِيمٌ ١١ اجرة وسعت
 نَفَقَ وَكَشَائِفَهَا يَا مَنِّي لَا يُوجِبِي إِلَّا فَضْلُهُ يَا مَنِّي
 لَا يُسْكِلُ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنِّي لَا يُنْظَرُ إِلَّا بِرُّهُ يَا مَنِّي
 لَا يُخَانُ إِلَّا عَدْلُهُ يَا مَنِّي لَا يُدْرَمُ إِلَّا مُلْكُهُ يَا
 لَا سُلْطَانَهُ إِلَّا سُلْطَانُهُ يَا مَنِّي وَسِعَتْ
 رَحْمَتُهُ يَا مَنِّي سَعَتْ غَضَبُهُ يَا مَنِّي أَحَاطَ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنِّي لَيْسَ أَحَدٌ يَنْتَلِيهِ

هم أن يملكها

٢٠ اجرة استلذذ كارها ع

يَا فَارِجَ لَهْمَ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا غَاثِي الذَّنْبِ يَا
 مُبْدِلَ التَّوْبِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ
 يَا مَوْفِي الْعَهْدِ يَا عَالِمَ الْبَيْتِ يَا خَالِقَ الْحَبِّ
 يَا ذَوَّ الْأَنَامِ ٢١ اجرة امرش كن هان
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيَّ يَا وَفِيَّ يَا
 عَنِّي يَا مَلِيَّ يَا حَفِيَّ يَا رَضِيَّ يَا زَكِيَّ يَا بَدِيَّ
 يَا بَاقِيَّ يَا وَفِيَّ يَا مَنِّي أَطَهَرَ الْجَمِيلِ يَا
 مَنِّي سَتَرَ الْقَبِيحِ يَا مَنِّي لَمْ يُؤْخِذْ بِالْجَوْبَةِ يَا مَنِّي
 لَمْ يَهْزِكْ الْبَيْتُ بِاعْظَمِ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ
 يَا وَاسِعَ الْعَفْوَ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ يَا رَحْمَةً يَا صَا
 حِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى ٢٢ اجرة
 بَوْشَشِ عِلْمِكَ يَا مَنِّي يَا ذَا الْغَنَةِ السَّابِغَةِ يَا ذَا
 الْعِصَةِ الْوَالِغَةِ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِغَةِ يَا ذَا
 الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ
 يَا ذَا الْحُجَّةِ الْفَاطِمَةِ يَا ذَا الْكِبَرَةِ الظَّاهِرَةِ
 يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ يَا ذَا الْعَفْوَ
 لَمَنْعَةٍ ٢٣ اجرة زادي ودرش كن

جہتہ اپوزیٹ کن مین
روشنی کی دھماکہ

لَا يَمُوتُ يَا مَلِكُ لَا يَمُوتُ يَا بَاقِيَا لَا يَمُوتُ يَا عَالِيَا
لَا يَجْهَلُ يَا صَدِّقًا لَا يَطْعَمُ يَا قَيُّوْمًا لَا يَضَعُفُ

جنت قوت **كلمات كثر**

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدُ يَا
حَدُّ يَا شَاهِدُ يَا مُجِدُّ يَا حَامِدُ يَا دَائِدُ
يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا صَارُ يَا نَافِعُ **جنت**

صلح كوت يَا عَظِيمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا
أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمُ
مِنْ كُلِّ عِلْمٍ يَا أَحْكَمُ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ يَا أَقْدَمُ مِنْ
كُلِّ قَدِيمٍ يَا أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَطْفُفُ مِنْ
كُلِّ لَطِيفٍ يَا أَجَدُ مِنْ كُلِّ جَدٍّ يَا أَعَزُّ
مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ **جنت دوشن** **كادو**

يَا أَوْفَى الصَّفِّ يَا عَظِيمُ الْوَيْ يَا أَلْيَسُ الْخَيْرِ يَا قَدِيمُ
الْفَضْلِ يَا دَائِمُ الطُّفْلِ يَا لَطِيفُ الصَّفِّ يَا
شَفِيعُ الْكَلْبِ يَا كَاشِفُ الضَّرِّ يَا مَالِكُ الْمَلِكِ

دوشن

يَا فَاضِلُ الْحَقِّ **جنت** **بازان دوشن**

يَا مَنْ هُوَ فِي عَمَدِهِ قَفِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي وَنَا
عُورِهِ قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يَا مَنْ هُوَ
فِي عُنْوِهِ قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ لَطِيفٌ
يَا مَنْ هُوَ فِي لَطْفِهِ شَرِيفٌ يَا مَنْ هُوَ
فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ
يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ جَدُّ يَا مَنْ هُوَ فِي

جَدِّهِ حَبِيبٌ **جنت** **قربون**

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِي يَا وَ
دُفِي يَا شَافِي يَا مُعَافِي يَا هَادِي يَا
دَاعِي يَا فَاضِلُ يَا دَافِي يَا عَالِي يَا
بَاقِي **جنت** **قربون** **دوشن**

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ
خَاشِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ يَا مَنْ
كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ
إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ يَا مَنْ

جنتہ جنتہ اینی دد سفر

ایاتہ ۹ جملہ قیود از برایہ مخفی

٢٥٠

تو یانایو یانایو حیات خج باد و عزادارها

۲۰۰

خَلَقَ اِلٰى وَجْهِي الذِّكْرَ وَالْاُنْثٰى دَمْعُ اَمْرِ بِي

نم ۱۲ مع کسبه شود کانت

[illegible][illegible]

يَا مَنْ بَدَأَ الدُّنْيَا وَيَا مَنْ خَلَقَ الدُّنْيَا
مَنْ يَهْدِي يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يَهْدِي يَا مَنْ
يُسْكِنُ وَلَا يُسْكِنُ يَا مَنْ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعِمُ يَا مَنْ
يُهَيِّئُ وَلَا يُهَيِّئُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا
يَقْضِي عَلَيْهِ يَا مَنْ يَكْفِي وَلَا يَكْفِي عَلَيْهِ يَا
مَنْ لَمْ يَدْرُ لَمْ يَدْرُ لَمْ يَدْرُ لَمْ يَدْرُ لَمْ يَدْرُ لَمْ يَدْرُ

ده نام دفع ناخبر

يَا نِعْمَ الْكَلْبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ ده
يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ
أَيُّ قَرِيبٍ يَا نِعْمَ الْكَفِيُّ يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا نِعْمَ
الْمَوْفِيُّ يَا نِعْمَ النَّصِيرُ ده نام ام البقا

نخ يَا شَرُّ الْعَارِفِينَ يَا سَفَى الْهَامِيْنَ يَا
يَا أَتَمَّ الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ التَّوَابِينَ
يَا دَارَ الْفَلَاحِينَ يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ يَا
يَا قُوَّةَ عَيْنِ الْعَائِدِينَ يَا نَفْسَ عَيْنِ
الْمَكْرُوبِينَ يَا مُرْجَعَ عَيْنِ الْمَغْرُوبِينَ يَا إِلَهَ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا ذَا الْخِيَرَةِ

ده نام سونج باد

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا دَنِيَا يَا اِهْنَا يَا سَيِّدَا
يَا سَيِّدَا يَا نَاوِيَا يَا حَاظِنَا يَا دَلِيلَنَا يَا
مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا يَا طَيِّبَنَا ده در
يَا رَبَّ النَّبِيِّ وَالْأَنْبِيَاءِ يَا رَبَّ الْقِدِّ
الْقِدِّ بَقِيَّةٍ وَالْأَرْخِيَاءِ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ
يَا رَبَّ الصِّخَارِ وَالْكَبَارِ يَا رَبَّ الْكَبْرِ
وَالْإِيمَانِ يَا رَبَّ الْمُهَارِ وَالْأَشْيَاءِ يَا
رَبَّ الصَّغِيرِ وَالْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْبَلَاءِ
يَا رَبَّ الْبَرِّ وَالْبَرِّ يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

ده نام

نمکی نیت يَا مَنْ تَقْدِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَمْرُهُ
يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ يَبْغُثُ
إِلَى كُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَا يَهْجُرُ
الْعِبَادَ نِعْمَةً يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلْدَ نِعْمَةً
شُكْرُهُ يَا مَنْ لَا تَدْرِكُ الْأَفْهَامُ
جَلَالَهُ يَا مَنْ لَا تُحِيطُ نَسَالُ الْأَوْهَامِ

كُنْهَهُ يَا بَنِي الْعِظَةِ وَالْكَبِيرِ يَا دَعَاةُ
يَا بَنِي لَدُنِّي وَاعْبَادَ قَضَاوَةِ يَا مَن لَدُنِّي
مُلْكُكَ الْإِلَهِيَّةُ يَا مَن لَدُنِّي عَطَاءُ الْإِلَهِيَّةِ
عَطَاءُ عَطَاءُ **هذه نامة صاحب كبرياء**
يَا مَن لَهُ الْمُلْكُ الْعَلِيِّ يَا مَن لَهُ الْفَقْدَانُ
الْعَلِيِّ يَا مَن لَهُ الْإِدْخَالُ وَالْوُجُودُ يَا مَن
لَهُ الْجَنَّةُ الْأَعْلَى يَا مَن لَهُ الْأَسْمَاءُ وَالْأَيَاتُ
الْكَبِيرُ يَا مَن لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَن
لَهُ الْكَلِمُ وَالْقَضَاوَةُ يَا مَن لَهُ الْهَيَاوَةُ
الْفَضَاوَةُ يَا مَن لَهُ الْعَيْشُ وَالْثَرَى يَا
مَن لَهُ السَّمَوَاتُ الْعُلَى **هذه نامة صاحب كبرياء**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفْوُ يَا
يَا عَفْوُ يَا مَبْرُورُ يَا شَكُورُ يَا رَوْفُ
يَا عَطْفُ يَا مَسْكُورُ يَا قُدُّوسُ يَا
سُبُّوحُ يَا قُدُّوسُ **هذه نامة صاحب كبرياء**
يَا مَن فِي السَّمَاءِ عِظَمُهُ يَا مَن فِي الْأَرْضِ

أَبَانُهُ يَا مَن فِي كُلِّ شَيْءٍ وَدَلِيلُهُ يَا مَن
فِي الْبَحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَن فِي الْجِبَالِ خَوَائِبُهُ
يَا مَن يَبْدُو الْخَلْقُ ثُمَّ يُعِيدُهُ يَا مَن إِلَيْهِ يُؤْتَى
بِحَجِّ الْأَمْزَلِ يَا مَن أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لَطْفَهُ
يَا مَن أَحْسَنَ فِي كُلِّ شَيْءٍ خَلْقَهُ يَا مَن زَكَّرَ
فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتَهُ **هذه نامة صاحب كبرياء**
يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا حَبِيبَ مَنْ
لَا طَبِيبَ لَهُ يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ
يَا شَفِيعَ مَنْ لَا شَفِيعَ لَهُ يَا دَرِيءَ مَنْ لَا دَرِيءَ
فِيهِ لَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ
لَا دَلِيلَ لَهُ يَا أَيْسَى مَنْ لَا أَيْسَى لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ
لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ **هذه نامة صاحب كبرياء**
هذه نامة صاحب كبرياء يَا كَافِيَّ مَنْ أَسْأَلُكَ يَا هَادِيَّ مَنْ
سَأَلْتُ يَا كَالِيَّ مَنْ أَسْأَلُكَ يَا دَاعِيَّ مَنْ أَسْأَلُكَ
عَادَ يَا شَافِيَّ مَنْ أَسْأَلُكَ يَا قَاضِيَّ مَنْ أَسْأَلُكَ
سَقَطَ يَا مُغْنِيَّ مَنْ أَسْأَلُكَ يَا مُوَفِّيَّ

يَا مَنْ اسْتَوْفَاهُ بِاسْقَوِي مَنِ اسْتَفَاهُ يَا
يَا مَنْ اسْتَوْفَاهُ **دعاء** يَا مَنْ اسْتَفَاهُ
اللَّهُمَّ اجْنِبْ اسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا
ذِي الْبَاطِنِ يَا صَاحِبَ الْفَاوِقِ يَا فَارِقُ
يَا فَائِقُ يَا رَاقٍ يَا سَابِقُ يَا سَامِقُ

دعاء **دعاء** **دعاء**

يَا مَنْ خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ
الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الْفِضْ وَالْكَوْ
يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الْحَيَاةَ
وَالْمَوْتَ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَرْيَةَ وَالْحَيَوَاتَ يَا مَنْ
لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ
لَهُ وَلِيٌّ فِي الدِّينِ **دعاء** **دعاء**

يَا بَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِ يَا مَنْ يَعْلَمُ ظَهْرَ الصَّامِتِينَ
يَا مَنْ لَيْسَ لَيْسَ لَهُ الْوَحْدَانِ يَا مَنْ يَوْمِي بَكَ
الْحَافِيْنَ يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا

يَا مَنْ

يَا مَنْ يَقْدِرُ عَزْدَ التَّائِبِينَ يَا مَنْ لَا يُقِيلُ
أَعْمَالِ الْمُفْسِرِينَ يَا مَنْ لَا يُقْبَحُ أَجْرُ الْمُتَّقِينَ
يَا مَنْ لَا يُعْجِرُ عَنْ قُرْبِ الْعَادِينَ
يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ **دعاء**

يَا دَائِمَ الْبَقَايَا يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا
الْعَطَاءِ يَا غَافِيَ الْخَطَايَا يَا دَيَّعَ السَّمَاءِ
يَا حَيَّ الْبَلَدِ يَا حَمِيدَ النَّارِ يَا قَدِيمَ السَّاءِ
يَا كَثِيرَ الْوَفَايَا يَا شَرِيفَ الْحَيَاةِ

دعاء **دعاء**

اللَّهُمَّ اجْنِبْ اسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَادَ
يَا غَفَّارُ يَا فَهَّارُ يَا جَبَّارُ يَا هَبَّارُ
يَا حَنَّارُ يَا فَتَّاحُ يَا فَتَّاحُ يَا فَتَّاحُ

دعاء **دعاء**

يَا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّيَنِي يَا مَنْ رَزَقَنِي
وَرَبَّيَنِي يَا مَنْ أَلْهَمَنِي وَسَقَمَنِي
يَا مَنْ قَتَلَ بَنِي دَاوُدَ يَا مَنْ عَصَمَنِي

وَلَعَنَ يَا مَنَ حَقَّ ظَنِّي وَكَرَّ فِي يَا مَنَ
أَعْنَيْتَ وَأَعْنَيْتَ يَا مَنَ وَفَقَيْتَ وَهَذَا
يَا مَنَ أَلَسْنِي وَأَوَّلِي يَا مَنَ أَمَا
تُنْبِي وَأَحْيَانِي ٥٧

يَا مَنَ يَا مَنَ يَا مَنَ

يَا مَنَ نَحْنُ الْهَيَّ بِكَلَامِهِ يَا مَنَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَنْ مَنَادِهِ يَا مَنَ لَا تَقْعُ الشَّقَاةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
يَا مَنَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنَ
لَا مَعْصِيَةَ لَإِكْمِهِ يَا مَنَ لَا تَدَاوِلُ قَضَائِهِ يَا
مَنَ أَنْفَادُ كُلِّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ يَا مَنَ السَّمَوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِأَمْرِ يَمِينِهِ يَا مَنَ نُوْهُ سَبِيلِي يَا
بُشْرَى بَنِي يَرْبِي دَحْمِيهِ ٥٨

يَا مَنَ جَعَلَ الْأَرْضَ مَنَادًا يَا مَنَ جَعَلَ
الْجِبَالَ أَوْنَادًا يَا مَنَ جَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا
يَا مَنَ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَا مَنَ جَعَلَ السَّمَاءَ
بِنَاءً يَا مَنَ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَفْوَاجًا يَا مَنَ
جَعَلَ

يَا مَنَ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا يَا مَنَ جَعَلَ السَّهَابَ
مَحَاشَا يَا مَنَ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَا مَنَ جَعَلَ السَّمَاءَ
يَا مَنَ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَفْوَاجًا يَا مَنَ جَعَلَ النَّوْمَ
مِرْصَادًا ٥٩

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ
يَا دَفِيعُ يَا نَصِيعُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا
قَدِيرُ يَا مُدِيرُ يَا جَبَرُ ٦٠

يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا
حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا
يُشَارِكُهُ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُدْعَى كَمِثْلِهِ
يَا حَيُّ الَّذِي يُدْفَقُ كُلُّ حَيٍّ بِأَحْقَالِهِ يَا
الْحَيَّاءَ مِنْ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُجِبُّ الرَّغْبَ
يَا حَيُّ يَا فِعْوَ لَنَا خُذْهُ وَسِنَهُ وَلَدْنَاهُ ٦١

يَا مَنْ لَهُ ذِكْرِي لَا تَنْسِي يَا مَنْ لَهُ نَذْرِي
لَا يَطْلُعُ يَا مَنْ لَهُ نَعِيمٌ لَا تَعَزَّ يَا مَنْ لَهُ مَلَكٌ
لَا يُوَلِّدُ يَا مَنْ لَهُ شَأْنٌ لَا يَحْضُرُ يَا مَنْ لَهُ مَكْرٌ
لَا يَكْتَفِي يَا مَنْ لَهُ كَلِمَاتٌ لَا يَذَرُ يَا مَنْ لَهُ
بُحْبُوحٌ لَا يَفْضَحُ يَا مَنْ لَهُ قَضَائُ لَا يُؤْخِرُ يَا مَنْ لَهُ ضِعْفٌ
لَا يَبْدُلُ يَا مَنْ لَهُ نَعْوَةٌ لَا تَغْلِبُ ٧٢

يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

يَا مَالِكُ يَوْمَ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا ظَهَرَ
لَا حِينَ يَا مُدِيرَ الْأَهَارِيرِينَ يَا مَنْ يُجِيبُ
الْمُتَضَلِّينَ يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُتَوَابِينَ يَا مُجِيبَ
الْمُتَقَرِّبِينَ يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ
هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُسْتَرْمِينَ ٧٣

اللَّهُمَّ اِنِّ اسْتَسْلَمْتُ بِاسْمِكَ يَا ذَرِيقُ
يَا شَفِيعُ يَا حَافِظُ يَا حَاطِطُ يَا مُعِثُ يَا
مُقِيتُ يَا مَعِي يَا مُزِلُ يَا مُبْرِئُ يَا مُجِدُّ
٧٤

يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ يَدَا فَيْتَرُ يَا مَنْ هُوَ قَوْدٌ

بِالْإِسْمِ

يَدَا فَيْتَرُ يَا مَنْ هُوَ مَرْدٌ يَدَا عَيْبُ يَا مَنْ
هُوَ وَفِي يَدَا لَيْفُ يَا مَنْ هُوَ قَامِي
يَدَا حَيْفُ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ يَدَا وَزِيَا
يَا مَنْ هُوَ غَوْيُ يَدَا ذَلُّ يَا مَنْ
هُوَ غَيْثُ يَدَا مَقَرُّ يَا مَنْ هُوَ مَلَكٌ يَدَا
غَزَلُ يَا مَنْ هُوَ مَوْفُ يَدَا شَيْبُهُ

٧٥

يَا مَنْ ذِكْرِي شَرَفٌ لِلْذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرِي
قُوَّةٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدِي لِيُحَامِدِينَ
يَا مَنْ طَاعَتُهُ أَجَاهُ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ
مَقْبُوحٌ لِلصَّالِحِينَ يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَافِعٌ
لِلْمُتَّبِعِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بَيِّنَاتٌ لِلنَّاطِقِينَ
يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذَكُّرٌ لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ
عَزْمٌ لِلطَّالِبِينَ وَالْعَاصِينَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ
قَوِيٌّ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ٧٦

يَا مَنْ تَبَادَلَتْ أَسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا
مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَدُّ شَاوَةٌ يَا مَنْ

قَدَسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنْ
أَعْظَمَهُ جَاحَاؤُهُ يَا مَنْ أَلْبَسَهُ يَا وَرْدَاؤُهُ
يَا مَنْ لَا تَخْصِفُ الْعِبَادُ إِلَّا وَهَّ يَا مَنْ
لَمْ تَعْرِ نَعَاؤُهُ ٧٧

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ يَا
أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَنِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا
جَمِيدُ يَا شَرِيدُ يَا شَهِيدُ يَا حَمِيدُ ٧٨
يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ الْبَرِّ
يَا ذَا الْفِعْلِ الْوَالِدِ يَا ذَا الْبَطْنِ الْبَرِّ
يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعْدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ
الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ يَلَا يُؤَيِّدُ يَا مَنْ
هُوَ قَوِيٌّ غَالِيٌّ بَعِيدُ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدُ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ يَنْظُرُ إِلَيْهِ

يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا ذَوِيٌّ يَا مَنْ لَا
شَبِيهَ لَهُ وَلَا نَظِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ
وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُخَيِّبَ الْبَالِسِ الْفَقِيرِ

يَا ذَا

يَا ذَا ذِي الْوَيْدِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ
يَا جَابِ الْوَعْدِ الْكَبِيرِ يَا عَصَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَبِيرِ
يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بِصَائِرِ يَا مَنْ
هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرُ ٧٩
يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا
خَالِقَ الْوَجْهِ وَالْقَلَمِ يَا بَارِي الدَّرَجَاتِ
وَالنَّجْمِ يَا ذَا الْبَاسِ وَالنِّقَمِ يَا مُلْهِمَ الْغَيْبِ
وَالْبَحْرِ يَا كَاشِفَ الْفَرِّ الْإِلَهِي يَا عَالِمَ
السِّرِّ وَالْجَهْمِ يَا ذَا الْبَيْتِ وَالْحَيِّ يَا مَنْ
خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنْ الْعَدَمِ ٨٠

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا فَاعِلُ يَا جَاعِلُ يَا فَاعِلُ يَا فَاعِلُ يَا فَاعِلُ
يَا فَاعِلُ يَا فَاعِلُ يَا فَاعِلُ يَا فَاعِلُ يَا فَاعِلُ
يَا فَاعِلُ يَا فَاعِلُ يَا فَاعِلُ يَا فَاعِلُ
يَا مَنْ أَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ قَدِيرُ

اگر خواهی که از هر طرف
تو بیرون شود این طلسم
بر موم کبر و بوسه بر
زبان کن در هر وقت

علیه السلام
در طاهه ام ۱۱۱۱

ای طلسم که از هر طرف
اگر بوی من بر زبان گذار
اه مصحف
السلام ۱۱۱۱۱۱

اگر خواهی که هر چه
بشنوی یا در کبر و قضا
موسس نگیز بنویس بر
دست خود ایست

الله صواب طه یا
سلام استماع تمسیر

یا مَن جَادَ بِدُفْطِهِ يَا مَن تَعَزَّزَ بِقُوِّهِ
یا مَن قَدَّرَ بِحُكْمِهِ يَا مَن يَنْدَبُهُ يَا مَن
دَجَّ بِعِلْمِهِ يَا مَن تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ يَا مَن دَفَى
فِي عِلْيِهِ يَا مَن عَزَّى فِي دُنْيِهِ
یا مَن لَقِّنِي مَا كُنْتُ يَا مَن
يَعْدِي مَن يَقْدِرُ مَا كُنْتُ يَا مَن
يَهْدِي مَن كُنْتُ يَا مَن يُضِلُّ مَن كُنْتُ
یا مَن يُعْزِي مَن كُنْتُ يَا مَن يُغْفِرُ لِي
كُنْتُ يَا مَن يُعْزِي مَن كُنْتُ يَا مَن يُنْزِلُ
كُنْتُ يَا مَن يُعْزِي مَن كُنْتُ يَا مَن يُدْخِلُ مَا
كُنْتُ يَا مَن لَقِّنِي بِحُكْمِهِ مَن كُنْتُ

یا مَن لَمْ يَخْذُ صَاحِبَهُ وَلَا وَلَدًا يَا مَن
جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَن لَا يَنْبِرُ
فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يَا مَن جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ
سُدًّا يَا مَن جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بَرُوجًا

یا مَن

جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا يَا مَن خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ لَبَنًا
مَن جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمْرًا يَا مَن أَحَاطَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَن أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
بِأَوَّلِ يَا أَخِي بِظَاهِرِ يَا بَاطِنِ يَا بَاقِي
يَا قُدُّ يَا قَمْدُ يَا قُوِّ يَا سَمْدُ
يَا خَبِيٍّ مَعْرُوفٍ غُوفٍ يَا أَفْضَلَ مَعْجُودٍ عِبْدُ يَا
أَجَلَ مُشْكِي بِرُشْكِي يَا اَعْنِي مَذْكَرِي ذِكْرِي يَا
أَعْلَى عَمْرِي حُجْرِي يَا أَقْدَمَ مَوْجِدِي طَلِبِي يَا
أَرْفَعَ مَوْصُوفِي وَصِيفِي يَا أَلْبَنِي مَقْصُودِي
قُصْدِي يَا أَلْمَمَ مَسْئُولِي سَيْدِي يَا أَشْرَفَ حُجُوبِي
عَلَيْهِ السَّلَام

يَا حَبِيبَ الْبَاكِيْنَ يَا سَنَدَ الْمُتَوَكِّلِيْنَ يَا هَا
دِي الْمُضِلِّيْنَ يَا دَوِيَّ الْمُؤَيَّدِيْنَ يَا اَنْتَ
الَّذِي تَرَى يَا سَقْنُ الْمَلَأُوْا فَاِنَّ يَا تَجِيَّ الْفَضْلُ
فَاِنَّ يَا اَقْدَرُ الْفَايِدِيْنَ يَا اَعْلَمُ الْعَالَمِيْنَ
يَا اِلَهَ الْخَلْقِ اجْعَلْنِي

و اگر خواهی که مردم عزیز
باشی این را بنویس و بر موم
کبر و بوسه بر زبان گذار
هر روز و هر وقت
و طلب کن و سبک کن
و مژدگی و شاد و نوک
مرطوب و در روایت
کتب بطور

اگر خواهی که از هر چه
بشنوی یا در کبر و قضا
موسس نگیز بنویس بر
دست خود ایست
الله صواب طه یا
سلام استماع تمسیر

يَا مَنْ عَدَّ فَقْرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقْدَ يَا مَنْ
بَطَّنَ خِزْنَ يَا مَنْ عَيْدَ فَتَنَكَ يَا مَنْ عَصَى
فَقَعَرَ يَا مَنْ لَا تُحِبُّهُ الْفِكَرَ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ
بَقَرُ يَا مَنْ لَا يُخْفِي عَلَيْهِ آثُ يَا دَارِقَ الْبَشَرِ
يَا مُقَدَّرَ كَيْدٍ قَدِيرٍ ١٩

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ يَا حَافِظَ يَا دَارِقَ
يَا بَارِئَ يَا بَارِئَ يَا فَارِجَ يَا فَارِجَ يَا كَاشِفَ
ضَائِفَ يَا أَمِيرَ يَا نَاهِي ٢٠

يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَرُفُ
السُّوْرَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُلْقِي الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ
يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ لَا يَكُمُ النِّعَةُ إِلَّا
هُوَ يَا مَنْ لَا يَقْلِبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ
يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُنْفِ الْغَيْبَ
إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُبْسِطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ يَا
مَنْ لَا يُلْجِي الْمَوْتَ إِلَّا هُوَ ٢١

يَا مُجِبَّ الضُّعْفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا
نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ

السُّعَا

السُّعَا يَا بَاسِ الْأَضْعَفَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَتِقَاءِ
يَا لَوْ أَنَّ الْفُقَرَاءَ بِإِلَهِ الْأَعْيَانِ يَا أَرْحَمَ الْكَرَمِ
٩٢

يَا كَافِي مَنْ كَدَّ شَيْءٍ يَا فَائِزَ مَنْ عَدَّى كَلَّ شَيْءٍ يَا
يَا مَنْ لَا تُشْبِهُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْبِذُ فِي مَلِكِهِ
شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يُخْفِي عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَمْنَعُ
يَدْفَعُ مِنْ خَوَائِدِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَسْأَلُ
لَمَنِيهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يُعْرِضُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ
يَا مَنْ هُوَ خَيْرُ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ وَسَّعَتْ
رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ ٩٣

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ يَا مُكْرِمَ يَا مُطْعِمَ
يَا مُنْعِمَ يَا مُعْطِيَ يَا مُغْنِي يَا مُغْنِي يَا مُغْنِي
يَا حَيُّ يَا مَنْ ضَبَّ يَا مُجِيبَ سَمْعٍ ٩٤

يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا آخِرَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَقْلَبَهُ
يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُصَانِعَهُ يَا بَارِئَ كُلِّ شَيْءٍ
وَحَافِظَهُ يَا فَائِزَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِي
كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ

وَمُقَدَّرُهُ يَا مَنِّي وَكَيْ شَيْءٍ وَآخِرُهُ حَقُّهُ
يَا حَقِّي كُلِّ شَيْءٍ وَحَقُّهُ يَا خَالِقِي كُلِّ شَيْءٍ وَوَلِيُّهُ
وَرِثَةُ هُوَ

يَا خَيْرَ ذَا كَرِي وَمَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِي وَمَشْكُورٍ
يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَمُعْتَبِرٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ
يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمُدْعَى يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَخَائِبٍ يَا خَيْرَ
مُؤْنِسٍ وَأَنْتَنِي يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَدِيسٍ يَا
خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَ

مَحْبُوبٍ ٩٨

يَا مَنْ هُوَ لِي رَعَاهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ إِلِي
مَنْ أَجَبَهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بَيْنِي اسْتَحْفَظَهُ
رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بَيْنِي رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ
هُوَ بَيْنِي عَظَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمِيهِ
رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حَاسَمِيهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ
هُوَ فِي أَحْسَانِيهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بَيْنِي
أَرَادَهُ عَلِيمٌ ٩٩

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّحُ
رَبِّكَ

يَا مَنْ غَيْبٌ يَا مُلْقِبٌ يَا مُعْقِبٌ يَا مَنْ نَيْبٌ
يَا خَوْفٌ يَا حَذَرٌ يَا مَنْ كَرٌ يَا سَكَمٌ يَا
مُغَيَّرٌ ١٠٠

يَا مَنْ عَلِمَهُ سَائِرُ يَا مَنْ وَعَدَهُ صَادِقٌ يَا مَنْ
لَطَفَهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمَرَهُ غَائِبٌ يَا مَنْ
يَسَّأَلُهُ عِلْمٌ يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ
فِي أَنَّهُ جَبَرٌ يَا مَنْ مَلَكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ
فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَوْشُهُ عَظِيمٌ ١٠١

يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ
يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يَا مَنْ لَا يَلْبَسُهُ
قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لَا يَغْلِبُهُ سُؤَالٌ يَا مَنْ
لَا يَجِبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يَلِيْمُهُ الْكَلَامُ
يَا الْمُتَكَبِّرُ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ
يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هَيْمِ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ
هُوَ مُنْتَهَى طَلِبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَفُتُّ
دَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ ١٠٢

يَا حَلِيمًا لَا يُعْجَلُ يَا جَوَادًا لَا يُنْجَدُ يَا خَادِمًا لَا يُخْلَفُ

يَا فَصَّاحَ الْبَيْتِ يَا فَاحِشَ لَا يُغْنِيكَ يَا عَظِيمَ لَا
يُؤَمِّقُ يَا عَدُوَّ الْخَيْفِ يَا غِيَا لَا يُفَقِّهُ
يَا لَبِيبَ لَا يُفْهَمُ يَا حَاطِطَ لَا يُغْفَرُ سُبْحَانَهُ
يَا دَالَةَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا
مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ يَا ذَاجِلَ وَالْأَكْثَامِ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ

از حضرت ابد المؤمنین علی علیهم السلام منقولست که در
دو وقت صبح و عصر دعا بخواند و بخواند یا ایها المومنون
خوفنا کما خوفنا موت خود بخود بفرمان آیتانی
او گفتند و وسوسه شیطان و شیاطیان و هوسل منکر
و نیکو و ایمان و ایمان او حاصل و قرار ماند و حضرت
اعظم معصومین ۱۴ و در همه احوالات است این دعا بخواند
یا فخر الله تعالى بی ابد اقل این دعا بخواند اللهم
یا ارحم الراحمین این او دعوتی که یقینی هذا و
ثبات یقینی و انت خاتم مسیوح و قد آمن
شاهجه

مَا يَحْفَظُ الرُّوَّاعِ فِي ذِكْرِ عَالِي وَفَتْ حَقُّهُ
مَوْفِي بِحَقِّكَ يَا أَبَتَهُ إِلَى أَحَبِّ
فِي اللَّهِ إِلَى حَقِّهِ
شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَاللَّهُ
يُكَلِّمُ وَأُولُو الْعِلْمِ فَأَمَّا بِالْقِسْطِ لِلَّهِ
إِلَّا هُوَ الْعَلِيُّ بْنُ الْحَكَمِ ابْنُ الدِّينِ عَزَّالَ
الْإِسْلَامِ وَأَبْنُ الْعَبْدِ الضَّعِيفِ الْمَذْنُوبِ
الْعَاصِي الْخَفِيرِ الْجَرِيمِ الْحَتَّاجِ الْفَقِيرِ
أَشْهَدُ لِنَجْوَى وَخَائِفِي وَرَافِي
وَنُتَوِي كَأَشْهَدُ لِنَافِي وَشَهِدَتْ
لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهِ يَا
فَتَى لِلَّهِ إِلَّا هُوَ ذَا النِّعَمِ مِنْ عِبَادِهِ
وَأُولُو حُجَّتَيْنِ وَالْكَرِيمِ وَالْأَمِينِ يَا
رَبِّي أَرَى عَالِمُ أَبِي هُرَيْرَةَ أَخَذَ بِمَوْجِدَةٍ سَمِيَّةٍ
مَدِيَّةٍ سَمِعَ بِقِيَامِ كَارِهِ مُدْرِكِ مَدِيَّةٍ
فَسَمِعَتْ هَذِهِ الصِّفَاتِ وَهُوَ عَلَى مَا هُوَ

عَلَيْهِ مَتَى صِفَايَهُ كَانَ قِيَّامًا قَبْلَ وَجْهِ الْقُدُّ
رَةِ وَالْقُوَّةِ وَكَانَ عِلْمًا قَبْلَ إِجَادِ الْعِلْمِ وَالْيَدِ
لَمْ يَزَلْ سَيِّدًا إِذْ لَا مَمْلُوكَةَ وَلَا مَالًا وَ
لَمْ يَزَلْ سَيِّدًا عَلَى جَمِيعِ الْأَحْيَاءِ وَجُودُهُ
قَبْلَ الْقَبْلِ فِي أَرْزَالِ الْأَزَالِ وَبَقَاؤُهُ
تَعْدُ الْبَعْدَ مِنْ غَايِ الْإِنْفَالِ وَلَا زَوَالَ الْغِي
ثِ فِي الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ مُسْتَعْنِي فِي الْبَاطِنِ وَ
الظَّاهِرِ لَا حِجْرَ فِي فَضِيلَتِهِ وَلَا قَبْلَ
فِي مُسْتَبْنَاهِ وَلَا ظِلْمَ فِي تَقَرُّبِهِ وَلَا لَمَ
مُتَّهَبَ مَنْ حُكْمُ مَنَهِ وَلَا مَلْجَأَ مَنْ سَطَا
بِهِ وَلَا مَنَاجَا مَنْ تَقَرَّافَهُ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ
غَضَبُهُ وَلَا يَفُوتُهُ أَحَرُّ إِذَا ظَلَمَهُ إِذَا
حَاجَّ الْعِلْلَ فِي التَّكْذِيفِ وَتَسَوَّى فِي التَّو
فِي بَيْتِ الضَّعِيفِ وَالشَّرِيفِ مَكْنَى
لَنَا وَأَوَامِلُ الْمَأْمُورِ وَسَهْلٌ سَبِيلُ اجْتِنَابِ
الْحَظُورِ لَمْ يَكْلَفِ الطَّاعَةُ الْإِدْوَانِ الْوَسْعِ
وَالطَّاعَةُ سُبْحَانَهُ مَا أَبَانَ كَيْمَهُ وَأَعْلَى

شَانَهُ سُبْحَانَهُ مَا أَحَدَ نَبْلَهُ وَأَعْظَمَ
حَصَانَهُ يَعْثُ الْأَنْبِيَاءُ لِيُبَيِّنَ عَدُوَّهُ
لَهُ وَنَهَبَ الْأَوْصِيَاءَ لِيُبَيِّنَ صُلُوَّهُ
وَفَضَّلَهُ وَجَعَلْنَا مِنْ أُمَّهِ سَيِّدًا
لِلْأَنْبِيَاءِ وَخَيْرِ الْأَوْلِيَاءِ وَأَفْضَلِ
الْأَصْفِيَاءِ وَأَعْلَى الْأَذْكِيَاءِ مُحَمَّدٍ
الْمُصْطَفَى أَمْنَابِهِ وَبِحَيْثُ دَعَانَا إِلَيْهِ
وَبِالْفَرَايِ الَّذِي أَتَى لَهُ عَلَيْهِ وَبِوَيْ
صِيهِ الَّذِي نَهَبَهُ بِوَيْهِمِ الْغَدْرِ
وَأَشَارَ يَقُولُ بِهِ هَذَا عَلِيٌّ عَلَيْهِ وَ
أَشْهَدُ أَنَّ الدِّيمَةَ الْأَتَى بِهَا كَلَمُنَ
وَالْأَخْيَارِ بَعْدَ النَّبِيِّ سَوِي الْمَخْتَارِ
عَلِيٍّ فَايَحُ الْكُفَّارِ وَمِنْ بَعْدِهِ سِ
بَيْتُهُ أَوْ لَادِهِ الْحَكِي أَبُ عَلِيٍّ ثُمَّ
أَخُوهُ الْيَبُوطُ السَّابِعُ لِمَنْ ضَامِلُهُ اللَّهُ
الْحَسَنِيُّ ثُمَّ الْعَايِدُ عَلِيٌّ ثُمَّ الْبَاقِي

مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّافِي جَعْفَرٌ ثُمَّ الْكَافِي مُوسَى
ثُمَّ الْإِسْمَاعِيلِيُّ ثُمَّ النَّصِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ
لَنْقِصِي عَلَيْهِ ثُمَّ الْإِسْمَاعِيلِيُّ الْعَسْكَرِيُّ ثُمَّ
ثُمَّ الْجَاهُ الْخَلْقُ الْقَائِمُ النَّظَرُ الْمُنْجَى الَّذِي
يَبْقَا فِيهِ بَقِيَّةُ الدُّنْيَا وَيُؤْتِيهِ رِزْقُ
الْوَرَى وَيُؤْجِرُهُ شَبَدَتِ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ
بِهِ يَمْلِكُ اللَّهُ الْأَرْضَ قَبْطًا وَعَذًا
بَعْدَ مَا مِلَّتْ ظُلُمًا وَجَدَّ وَأَشْهَرَكُم
إِنَّ أَقْوَالَكُمْ حُجَّةٌ وَأَمْنًا لَكُمْ فِيهِ
وَطَاعَتُهُمْ مَقْرُوضَةٌ وَمَوَدَّتُهُمْ لَارِزِمَةٌ
مَقْفِيَةٌ وَإِلَّا فَيَنْدِرُ بِكُمْ مُنْجِيَةٌ وَفَخَارُ
لِقَاتِكُمْ مَرْيَمَةُ وَهُمْ سَادَاتُ أَهْلِ
الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَشَفَعَاءُ يَوْمِ الدِّينِ
وَأَمَّةٌ أَحَدُ الْأَرْضِ عَلَى الْبَقِيَّةِ
وَأَقْصَدُ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيَّ وَأَشْهَدُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَمَسْأَلَةَ الْقَبْرِ حَقٌّ وَمَسْأَلَةَ
يَلَّةٍ مُنْكَرٍ وَكَفِيرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثُ
حَقٌّ وَالنُّشُورُ حَقٌّ وَالْقَرَارُ وَالْمَبْرَأُ
حَقٌّ وَالْجَنَابُ حَقٌّ وَالْكِتَابُ
حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ
وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا
وَأَنَّ اللَّهَ يَبْخَسُ مَنْ فِي الْقَبْرِ
لَهُمْ قُضْلٌ رَجَائِي وَكَيْ مَذَكُورٌ
وَعُقُوبَتٌ عَلَى لَا تَمْلِكُ لِي اسْتَمَقَ
بِهِ الْجَنَّةُ وَالطَّاعَةُ لِي اسْتَوْجِبَ
بِهَا إِلَى ضِيَانِ الْإِلَهِ اعْتَقَدْتُ
تَوْحِيدَكَ وَعَدْلَكَ وَأَرْجُو
أِحْسَانَكَ وَفَضْلَكَ وَشَفَعَتُ إِلَيْكَ
وَبَنِيَّ إِلَيْهِ وَأَوْصِيَائِهِ وَمُجَاسِدِي
وَأَنْتَ أَلَمُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
الْمُحِبُّ إِلَيْنَا اللَّهُمَّ بِالرَّحْمَةِ الْإِلَهِ

اِنَّكَ اَوْ تَعُوْذُكَ بِقَبْلِيْ وَتَبَاتَ
 دِيْنِيْ وَانْتَ خَيْرٌ مِّنْهُوَ وَفَقَدْ
 اَمَرْتُ بِاِحْفَظِ الْوَدَّاعِ وَرَدَّهَا
 فَاَحْفَظْهَا وَرَدَّهٗ عَلَيَّ فِيْ ذِيْ
 حُجُوْرٍ مَّوْتٍ بِحِمْلِكَ يَا اَرْحَمَ
 اِلٰهِ اَحِبِّىْ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى خَيْرِ
 خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَّآلِهِ اَجْمَعِيْنَ

يا ارحم الراحمين يا غفور يا رحيم دعائي جليل
 ما رددته عنك يا ارحم الراحمين يا غفور يا رحيم
 يا ارحم الراحمين يا غفور يا رحيم
 اللهم بارك علينا وادفع بلائنا لبيد
 ورحم لبيدك وشفع لبيدك وان الله
 يبعث من في القبور وصل الله على
 خير خلقه محمد وآله اجمعين الطيبين
 الطاهرين وسلم تسليما كثيرا

دعائي هر روز ماه مبارك مبارک باد

يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ
 الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ الْبَهِيُّ وَحَرَّ الشَّيْءِ عَظَمَتُهُ وَكَيْ مَتْنُهُ وَ
 شَرَفَتُهُ وَفَضْلَتُهُ عَلَى الشَّيْءِ وَهُوَ شَرُّ
 لَذِي وَفَتْ يَوْمَهُ عَلَيَّ وَهُوَ شَرُّ مَضَانِ الَّذِي
 اَنْتَ فِيْهِ الْقَرَأْتُ هَوَايَ لِلنَّاسِ وَبَيَّاتٍ مِّنَ الْعَمَلِ
 الْحَدَثِ وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيْهِ لَبْلَدَةَ الْقَدْرِ
 جَعَلْتَهَا خَيْرًا مِّنْ اَلْفِ شَيْءٍ فَبَاذِلِيْ وَلَا تُخَيِّرْ
 عَلَيْكَ مَوْتَ عَلَيَّ بِفَكَارِكَ وَرَقَبَتِيْ مِّنَ النَّاسِ
 فِيمَنْ تَمُوتُ عَلَيْهِ وَادْخِلْنِي الْجَنَّةَ وَخُذْكَ يَا

ارحم الى احبني اي مبارک باد هر شب و هر روز مبارک باد
 اللهم رب شمس رمضان الذي انت فيه الف
 ان واقف على عبادك فيه القيام صلات
 على محمد وآله لي محمد وذن قني حج بيتك

الْحَامِ فِي عَائِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَائٍ وَاعْفُ عَنِّي يَا غَفُورُ يَا غَفِيرُ يَا غَفِيرُ يَا غَفِيرُ
الَّذِي تَبَّ الْعِظَامُ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ حَتَّى يَأْتِيَ بِكَ

يَا غَدَّامُ **الدُّعَاءُ فِي نَهْرِ دُرِّ الْمَاءِ بِأَرْبَعِ خَوَائِدٍ**

اللَّهُمَّ ادْخُلْ عَلَى أَحَدِ الْقُبُورِ السُّودِ
اللَّهُمَّ أَعِنِّي كُلَّ فَقِيرٍ اللَّهُمَّ اشْبَعْ كُلَّ جَائِعٍ أ
اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُمِّي يَا اللَّهُمَّ أَفْضِي دَعِيَّ كُلَّ
مَرِيٍّ اللَّهُمَّ فِي سَبْحٍ عَنِّي كُلَّ مَكْرُوبٍ اللَّهُمَّ وَ
دَعَا عَنِّي يَبِ اللَّهُمَّ فَكُ كُلَّ آسِيٍّ اللَّهُمَّ أَصْبِحْ كُلَّ
فَاسِدٍ مِنْ أَمْرِ الْمَسْكِينِ اللَّهُمَّ انْتَفِ كُلَّ مَرِيضٍ
اللَّهُمَّ سَكِّ فَقْرَنَا يَغْنَاكَ اللَّهُمَّ غَيْرَ سُوءِ خَالِنَا
يَحْسُنْ خَالِكَ اللَّهُمَّ أَفْضِي عَنَّا الدَّرَجَةَ اللَّهُمَّ خُذْ
مِنَ الْفَقِيرِ أَيْدِيكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبَعْدُ يَا
يَا أَرْحَمَ إِلَى حَيْثُ **الدُّعَاءُ فِي نَهْرِ دُرِّ الْمَاءِ بِأَرْبَعِ خَوَائِدٍ**

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ وَصِيَامِي
فِيهِ فِيهِ صِيَامَ الْفَائِزِينَ وَتَبَتَّنِي فِيهِ عَنِّي تَوْبَةً

الْمُؤْمِنِينَ

الْمُؤْمِنِينَ وَاعْفُ عَنِّي يَا غَفُورُ يَا غَفِيرُ يَا غَفِيرُ يَا غَفِيرُ

تُحْيِي فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ **دَعَا رَوْزِ الْمَاءِ**

اللَّهُمَّ قَرِّ بَنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَجَنَّتِي

فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنِقْمَاتِكَ وَوَفَّقْنِي

فِيهِ بِقِرَاعَةِ آيَاتِكَ بِوَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ إِلَى آمِينَ

دَعَا رَوْزِ الْمَاءِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ

تَنْبِيهِ وَبَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ السَّفَاهَةِ وَالشُّبُهَةِ

وَأَجْعَلْ لِي نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُ فِيهِ وَجْهِي

كَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَرْحَمَ إِلَى حَيْثُ وَ

دَعَا رَوْزِ الْمَاءِ اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي فِيهِ عَلَى

أَقَامَةِ أَمْرِكَ وَارْزُقْنِي فِيهِ حَلَالًا وَهَلَالًا

وَأَرْزُقْنِي فِيهِ لِي دَائِمُ شُكْرِكَ وَأَحْفَظْنِي

بِحِفْظِكَ وَتَسْوِيكَ بِكَيْمِكَ يَا خَيْرَ الْخَائِفِينَ

دَعَا رَوْزِ الْمَاءِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ
الْمُسْتَغْفِرِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُبَادِكِ

الصَّالِحِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَقْلِبَائِكَ
 الْمُقَرَّبِينَ بِي أَفِيكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ **دعائي**
دوازدهم اللَّهُمَّ لَا تُخْزِلْنِي لِعَنَى حِينٍ م
 مَعْمِيكَ وَأَعِزَّنِي مِنْ سِبَاطِ نِقْمَتِكَ
 وَمَهَادِيكَ وَأَجْنِبْنِي مِنْ مَوَاطِنِ
 سَخَطِكَ بِمَنِّكَ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الْوَالِدِينَ
دعائي دوازدهم اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى صِيَامِهِ
 وَقِيَامِهِ وَجَنِّبْنِي مِنْ هَفْوَاهِ وَأَنَامِهِ
 وَارْزُقْنِي فِيهِ دُكَّتِي وَشُكَّتِي بِرُحْمَةٍ
 يَهْرَأَتُكَ يَا هَادِي الْمُضِلِّينَ **دعائي**
دوازدهم اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَافِعَهُ
 لَا يَسَامُ وَأَطْحَامَ الطَّعَامِ وَإِقْسَاءَ
 السَّلَامِ وَارْزُقْنِي فِيهِ صُفَّةَ الْكِرَامِ وَ
 جَنَّتِي فِيهِ صُفَّةَ اللِّسَامِ بِطَوْلِكَ يَا مَا
 تَجَاوَا **دعائي دوازدهم**

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ نَفِيًّا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ
 وَأَعِزَّنِي فِيهِ بِتَوَاهِينِكَ الْفَاطِمَةِ وَخُزْنِي
 صِيَّتِي إِلَى مَهْدَانِكَ الْجَامِعَةِ بِحَبَّتِكَ يَا أَمَدَ
 الْمُشَاقِقِينَ **دعائي دوازدهم**
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ الْمُتَوَكِّلِي عَلَىكَ الْفَائِزِي
 لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ يَا إِحْسَا
 نِكَ يَا غَايَةَ الطَّائِبِينَ **دعائي** **دوازدهم**
 اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ وَكَفِّهِ الْفُسْوَ
 وَالْعَصِيَّةَ وَخَيِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّخَطَ وَالنَّهْيَ
 بِقَوْلِكَ يَا غِيَاثَ الْمُتَغِيثِينَ **دعائي دوازدهم**
 اللَّهُمَّ زَيِّنِي فِيهِ بِالسُّبُوِّ وَالْعَفَافِ وَأَسْكِنِي
 فِيهِ بِلْيَاسَ الصَّبْرِ وَالْقَنِيِّ وَالْكَفَافِ آمِنِي
 مِنْ حَوْلِ يَوْمِ الْحَافِ بِعُصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ
دعائي دوازدهم اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ
 وَالْأَقْدَابِ وَصَيِّرْنِي فِيهِ عَلَى كَائِنَاتِ الدُّنْيَا

الدُّنْيَا وَوَفَّقَنِي فِيهِ لِلنَّفْعِ وَصَحْبَةِ الدُّنْيَا
 يَعُونِيكَ يَا فَرَّاهَ عَيْنِي الْمَسَاكِينِ **دعوى روز چهارم**
 اللَّهُمَّ لَدُنِّي خُذْنِي فِيهِ يَا الْعَرَبِ وَأَ
 قِمْ فِيهِ الْخَطَايَا وَالْهَفَايَا وَلَدُجْعَلْنِي عَوْدًا
 مَالِيًا لِلدُّنْيَا وَالْآثَارِ يَحْيِي نَفْسِي يَا عَيْنِي الْمُسْلِمِينَ
دعوى روز پنجم اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةً
 عَمَّا يُعَاقِبُ بَيْنَ وَأَمَلًا قَلْبِي خَشْيَةً خَائِفَةً
 وَأُشْرَحَ فِيهِ صَدْرِي إِنْ أُنَابَهُ الْعَبِيدُ بِأَمَانَتِكَ
 يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ **دعوى روز ششم**
 اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي فِيهِ لِعَمَلِ الدُّنْيَا وَجَنِّبْنِي فِيهِ
 مُرَاقِقَةَ الْأَمْثَارِ وَأَدْخِلْنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ فِيهِ دَارَ الْقَرَارِ
 بِالْهَيْبَتِكَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ **دعوى هفتم** اللَّهُمَّ اهْدِنِي
 فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَفَضِّلْنِي فِيهِ الْحَوَائِجِ وَالْأَحْكَامِ
 يَا مَنْ يُنَاجِي إِلَى السُّؤَالِ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صَدْرِي يَا
دعوى هجدهم اللَّهُمَّ نَفِّسْنِي فِيهِ لِمَنْ كَانَتْ أَسْمَاءُ

وَرَدُ قَلْبِي بِفِيهِ أَنْوَارِهِ وَخُذْ بِي كُلَّ أَعْضَائِي إِلَى
 الْبَيْتِ أَنْوَارِهِ بِنُورِكَ يَا مَنْ نُورِ قُلُوبِ الْعِبَادِ
دعوى روز نهم اللَّهُمَّ وَفِّرْ فِيهِ خَطْبِي يَا مَنْ
 وَسَّيِّدُ سَبِيلِي إِلَى خَيْرَاتِكَ وَلَا تَحْرِمْنِي قَبُولَ
 حَسَنَاتِكَ يَا هَادِيًا إِلَى الْحَقِّ **دعوى روز دهم**
 اللَّهُمَّ أَنْتَ لِي أَبْوَابُ الْجَنَانِ وَأَعْلَى عَيْنِي فِيهِ أَبْوَابُ
 بِنِ الْبُيُوتِ وَوَفَّقْنِي لِيَدَارَةِ الْقُرْآنِ يَا مَنْ يُزِيلُ
 السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ **دعوى روز یازدهم**
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِلَى مَرَاتِكَ دَلِيلًا وَلَدُجْعَلْ
 لِي فِيهِ لِلشُّرَاطِ عَلَى سَبِيلِكَ وَاجْعَلْ فِيهِ لِي
 فِي مَنْزِلِكَ وَمُقِيمًا يَا قَاضِي حَوَائِجِ الْمَلَائِكَةِ
دعوى روز بیست و نهم اللَّهُمَّ أَنْتَ لِي أَبْوَابُ قُضَايَا
 وَأَنْتَ لِي عَلَى مَنْ بَقِيَ كَائِدٌ وَوَفَّقْنِي فِيهِ الْوُجُوهَ
 مَنْ طَائِفَتِكَ وَأَسْكِنْنِي فِيهِ الْجَنَّةَ هَارِي جَنَّاتِكَ
 يَا حَبِيبَ دَعْوَةِ الْمُفْطَرِّ **دعوى روز بیست و نهم**

اللَّهُمَّ اغْنِنِي فِيهِ مِنَ الذُّلِّ وَالْفَقْرِ وَطَهِّرْ فِيهِ مِنِ
الْعُيُوبِ وَامْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ يَا
مُقِيلَ عَثَرَاتِ الذُّنُوبِ **دعای دفعه بیست چهارم**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا فِي صَبْرِكَ وَأَعُوذُ بِكَ
مَا يَذُنُّكَ وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِذُنْ أَطْعَمَكَ
وَلَا أَعْصَمَكَ يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ **دعای دور بیست و پنجم**
اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهِ حُبًّا لِأَوْلِيَائِكَ وَمُعَايَا لِدَ
عَدَائِكَ مُتَّبِعًا بِسُوءِ خَائِمِ انْتِبَاهِكَ يَا عَالِمِ
مُسْتَسْكِنًا فِي قُلُوبِ الْبَشَرِ **دعای بیست و ششم**
اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَقَدْ تَلَبَّيْ
فِيهِ مَخْفُورًا يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ **دعای**
بیست و هفتم اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فَضْلَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ
وَصِيَّامِي أُمُورِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ
وَأَقْبَلَ مَخَافَتِي وَحُطَّ عَنِّي الْوُزْرُ يَا ذَا
قَا يَعْبَادِهِ الصَّالِحِينَ **دعای بیست و هشتم**

اللَّهُمَّ وَفِّرْ خَطِيئِي فِيهِ مِنَ النَّوَافِرِ وَأَكْرِمْ نِي فِيهِ
بِاحْضَارِ الْمُسَائِدِ وَتَرَبُّبِي فِيهِ وَسَيِّدِي الْبَيْتِ
مِنْ بَنِي آلِ سَائِلِ وَتَرَبُّبِي فِيهِ وَسَيِّدِي
إِلَيْكَ مِنْ بَنِي آلِ سَائِلِ يَا مَن لَّا تَسْغُلُهُ
الْحَاجَةُ الْمَلْحِيَّةُ **دعای دهنه بیست و نهم** اللَّهُمَّ
غَنِّني فِيهِ بِالْإِحْمَةِ وَارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ
فِيهِ وَالْعَصْمَةَ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غِيَاظِ
النَّهْمَةِ يَا رَحِيمًا يَعْبَادُهُ الْمُؤْمِنِينَ **دعای**
سی و یکم اللَّهُمَّ اجْعَلْ خِيَارِي فِيهِ بِأَشْكِي
وَالْقَبُولِ عَلَى مَا قَدْ ضَاهَى وَتَوَضَّاهُ
إِلَى سَوَّلِ حُكْمَةٍ فَوْعُهُ بِالْأَمْرِ
لِي بِحَيِّ سَيِّدِي نَاحِيَةٍ وَإِلَيْهِ الْطَّلَاحِينَ
دَدَنِيانِ غَارِهَايِ شَبَاهِ **شب اول** چهار رکعت
دو رکعتی بعد از حمد پانزده مرتبه توحید **شب**
دویم چهار رکعت دو رکعتی بعد از حمد بیست

مرتبۀ انا فی لذاه **شب سیم** ده رکعت در هر رکعتی
بعد از حمد پنجاه مرتبۀ توحید **شب چهارم** هشت رکعت
در هر رکعتی بعد از حمد بیست مرتبۀ انا فی لذاه
شب پنجم دو رکعت در هر رکعتی صد پنجاه مرتبۀ
توحید و بعد از سوره صد مرتبۀ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
شب ششم چهار رکعت در هر رکعتی صد و سوه تبارک
الذی بیده الملک **شب هفتم** چهار رکعت در هر
رکعتی صد و سی و ده مرتبۀ انا فی لذاه **شب هشتم**
در رکعت در هر رکعتی صد و ده مرتبۀ سوره توحید و بعد از
سوره هزار مرتبۀ سبحان الله **شب نهم**
شیش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعتی
بعد از حمد هفت مرتبۀ آیه الکرسی و بعد از تمام پنجاه
مرتبۀ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ **شب دهم**
بیست رکعت در هر رکعتی صد و سی مرتبۀ توحید
شب یازدهم دو رکعت در هر رکعتی صد و

و بیست مرتبۀ انا اعطینا **شب دوازدهم** هشت رکعت
در هر رکعتی صد و سی مرتبۀ انا فی لذاه **شب سیزدهم**
چهار رکعت در هر رکعتی صد و بیست مرتبۀ
شب چهاردهم شش رکعت نماز و در هر رکعتی صد و
مرتبۀ انا فی لذاه **شب پانزدهم** چهار رکعت و در هر
رکعتی صد و صد مرتبۀ توحید و در رکعت دیگری پنجاه مرتبۀ
توحید **شب شانزدهم** دوازده رکعت در هر رکعتی صد
و دوازده مرتبۀ اللهم الکافی **شب هجدهم** دو رکعت و در
رکعت اول حمد و سوره که خواهد خواند و در رکعت دوم
حمد و صد مرتبۀ توحید و بعد از سوره صد مرتبۀ لا اله
الا الله **شب نهم** چهار رکعت در هر رکعتی صد
و بیست مرتبۀ انا اعطینا **شب بیستم**
شب بیست و یکم پنجاه رکعت و پنجاه مرتبۀ انا فی لذاه و مراد
باشد که در هر رکعت یک مرتبۀ توحید بخواند و اگر شکست
داد یک شب دو هزار و پانصد مرتبۀ انا فی لذاه خواندن

در بیستم ماه و بیست و یکم و بیست و دو

شب بیست و یکم در یک هشت دقت

و بعد از آن که پیش خود **شب بیست و دو** هشت دقت و در

هر کف هر و هر رتبه تو جید **شب بیست و سه** هشت دقت

و در هر کف هر و هر رتبه تو جید **شب بیست و چهار** هشت دقت

هشت دقت و در هر کف هر و هر رتبه تو جید **شب بیست و پنج**

شب بیست و شش جماد دقت و در هر کف هر و تبارک الذی

بیده المملک و اکی نتواند بیست و شش رتبه تو جید

شب بیست و هفت بیست و هفت دقت و در هر کف هر و

هر و رتبه اینه اگر یک و هر رتبه تو جید **شب بیست و هشت**

دو دقت و در هر کف هر و بیست و هشت رتبه تو جید

دوازده دقت و در هر کف هر و بیست و نه رتبه

تو جید و بعد از فایغ شدن هر رتبه صلوات بر محمد و آل

محمد و آتی نماز و احوال چای من کرد خود هر دو دقت یک

سوا هم است **اعمال شبها قدر** بی دو دقت

اول آنکه

اعمال شبها قدر

پس بود و نو غصت اول آنکه در هر شب باین کرد از حضرت

رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که در شب قدر و در

کعت نماز بجای آورد و در کف بعد از حمد هفت مرتبه سوره قل

هو الله بخواند و بعد از فایغ شدن هفتاد مرتبه استغفر الله و

توب الیه بگوید و از جای خود بر نیاید تا صبح نماز او را و پس از

رما در شب بیدار زد و ملک جید بفرستد که حنات ابر را بر او بپاشد

تا سال آینه و ملک بسوی بهشت که در خستای او غریب

نماید و قهر بواب او بیا کند و نه بواب را بر جاری کند و از دنیا

بیرون فرستد تا بهر رومش آمده نماید و غسل در این شب مقب

هو کد است و غسل این شبها مقادیر خوب انساب کردن

بهتر است که نماز را با غسل بکند و مستحب است که در این شبها

که قرآن مجید رو به پیش بگوید و بکن به و این دعا بخواند الله الله

ایحی اسئلک بکتابک المنزل و صافیه و فیه الیمکا

والکبر و اسماء ک الحسنى و ما یخاف و یجی

ن یجلی من عتقاتک من النار و یقض حوائجی

مِنْ صَلَاتِهِ لِدُنْيَا وَالْآخِرَةِ بِسُحَابَتِ خُصَمَاءِ
 حِينَ تَسْتَطِيعُ تَطْلُبُ نَمَائِدَ كَمَا تَسْتَوْجِبُ وَوَدَّ سِتْرَ وَابْنِ دُرِّانِ حَقِيقَتِ
 اِمَامِ مُحَمَّدٍ بِفَرَعِ السَّلَامِ مَنْفَرَتِ كَهْ مَصُوفِ بَكِيْرٍ وَبِئْسَ مَدْرَسَةً
 بَنَدَارِ وَبَكِيدِ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الْقَرَانِ وَبِحَقِّ مَنِّ اَنْ
 اَنْ سَلَّمْتَهُ بِهٖ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدْرَحَتُهُ فِيْهِ وَبِحَقِّكَ
 عَلَيْهِمْ قَدْ اَحَدًا عَرَفَ بِحَقِّكَ صِنْدُكَ **پس ده مرتبه بگو**
 يَا اَللّٰهُ **ده مرتبه** بِحَقِّ مُحَمَّدٍ **ده مرتبه** بِحَقِّ عَلِيِّ **ده مرتبه** بِحَقِّ عَلِيٍّ
ده مرتبه يَا اَلْحَكِيْمَ **ده مرتبه** يَا اَلْحَسْبِي **ده مرتبه** يَا اَبِيَّ اَبِيَّ اَبِيَّ اَبِيَّ
ده مرتبه يَا مُحَمَّدَ ابْنِ عَلِيٍّ **ده مرتبه** يَا مُحَمَّدَ ابْنِ مُحَمَّدٍ **ده مرتبه**
ده مرتبه يَا مُحَمَّدَ ابْنِ جَعْفَرٍ **ده مرتبه** يَا مُحَمَّدَ ابْنِ عَلِيٍّ **ده مرتبه**
ده مرتبه يَا مُحَمَّدَ ابْنِ عَلِيٍّ **ده مرتبه** يَا مُحَمَّدَ ابْنِ عَلِيٍّ **ده مرتبه**
 كَهْ دَارِبِ تَطْلُبُ كُنْ وَزِيَادَتِ حَقِيقَتِ اِمَامِ حَسَنِ دُرِّانِ
 اِذَا ابْنِ شَبِّ مَسْقَبِ مَوْكَدَارِ وَدُرِّانِ بَكِ اِذَا ابْنِ شَبِّهَا
 شَبِّهَا خُصُوصًا شَبِّ بَيْتِ سَبِّمِ صَدْرِ كَعْتِ نَمَازِ سَخْتِ

و در هر رکعت بیست سلام و در کعبه بدان خجسته مرتبه سوره قل هو
 الله احد میخوانند و در بعضی از روایات معتبره وارد شده است
 که به هفت مرتبه یا سه مرتبه یا یک الکتفای توان کرد و احادیث بسیار
 در فضیلت این صد رکعت وارد شده است و باید که این رکعت عبادی نامیده
 باشد و آن ضعف داشته باشد فتنه بهم میتوان کرد و بهتر این اعمال
 در این شبها طلب امرش و دعا از برای مصلحت لب دنیا و آخرت
 و در حق پدر و مادر و خویشان و بوی روان مسخره زنند و در این
 و صلوات بر محمد و آل محمد صلوات الله علیه جمیع آنچه مقدور شود
 و در بعضی از روایات وارد شده است که در این شب چهل و یک بار بگوید
 اِذَا ابْنِ شَبِّ بَخُوْدَ وَاَمَّا جَمِیْعُ اَعْمَالِ خُصُوصًا شَبِّ نَمَازِ دُرِّانِ
 فَنَتِ كَهْ **ده مرتبه** بِحَقِّ مُحَمَّدٍ **ده مرتبه** بِحَقِّ عَلِيِّ **ده مرتبه** بِحَقِّ عَلِيٍّ
 وَ **ده مرتبه** اَللّٰهُمَّ اَلْعَنِ قَتْلَكَ اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَابْنِ
 مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيْهَا يَقْظَ وَنَعْدُسَ مِّنَ الدَّارِ
 الْخَيْرِ وَفِيْهَا تَقَرُّتْ مِّنَ الدَّارِ الْحَكِيْمِ فِي لَيْلَةِ
 الْقَدْرِ مِمَّنِ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُبَدَّلُ وَلَا يُنْكَرُ

اَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرَّورِ
 حَجَّاهُمْ وَالشُّكُورِ سَعِيَهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمَكْفُورِ
 عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ لِي فِيهَا تَقْضٍ وَتَقْدَرُ
 اَنْ تُطَيِّرَ عَمْرِي وَتَوْسِعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَتَقْدَرُ
 لِي فِي جَمِيعِ امُورِي مَا هُوَ خَيْرٌ لِي فِي الدُّنْيَا
 وَآخِرَتِي يَا اَدْنَاهُمْ اَلِيَّ حَبِيْبِي حَاجِي خَدُو
 اَزْجِي تَطْلُبْ طَلِبْ تَمَایِنِ **شَبِ بِيَكُم** فَضِيلَتِي
 زِيَادَةُ اَزْشَبِ سَابِقِي اسْتَوْعِلْ وَاَعْمَلْ سَابِقِي
 دَاهِمِي بَايِنِ بَعْلِ اورد و درین دهید اخای **مُحَمَّد** بَد
 در مساجد جامع سَنَنْتِ اسْتَوْعِلْ و دِهْ اسْتَبَقِ
 دَعَا اسْتَوْعِلْ و بَسْمِ مَعْبَرِ بَسْمِ مَعْبَرِ اَزْ حَضْرَتِ اَمَامِ
 مَوْجِ مَقُولِ اسْتَوْعِلْ و در شَبِ بَسْمِ بَسْمِ بَسْمِ
 بَسْمِ مَعْبَرِ مَعْبَرِ مَعْبَرِ و در هر رکعت ده مرتبه
 سُبْحَانَكَ يَا اَللّٰهُمَّ و در حدیث معتبر و یکی منقذ
 که حضرت محمد فرموده السلام ابی دو شَبِ را اجابتی کوی
 و در نفوس

و در نصف اول شغول دعا میشد و در نصف اخر شغول نماز
 و بسند موثق از حضرت صادق علیه السلام روایت که اگر در شب
 بیست یکم و بیست و دوم ماه رمضان در هر یک صد رکعت
 نماز بکنی یعنی از سینه ده رکعت نماز شب و مانند بیست و دوم
 بپایان بانی و مستحب است که شغول نماز و دعای و تقوی
 باشد بدینست که امشب شب قدر در هر یک از اینها است
 و شب قدر بهتر است از هزار ماه و هر امری که در آن سال
 واقع و در شب قدر میسر میگردد و دعای این شب در ضمن
 دعای دهه اخر مذکور خواهد شد ان شاء الله **اما نشیبت**
 التي احاديث معتبره دلالت بر آن می کند پس آنکه آن شب
 قدر است و در آن غل غل است است یک در اول
 شب و یک در اخر شب و حضرت صادق علیه السلام فرمود که شب
 بیست یکم شب جهلی است و در این شب جمیع امور
 بود فوق حکمت مقدر میگردد و در آن شب مقدر میشود
 و مرکبها و بلاد و اجالها و روزنها و قضایا و آنچه در آن

سال واقع میشود تا شب قدر آید پس خوشحال
بشود که احیا کند آتش را و بپزد و باشد بعبادت و
گاه در دگر باشد و گاه در سجود و گناهان و چون
چنین کند آید و ارم که از فضیلت شب قدر معروف نمرد
اشهره شده و فرمود که حق تعالی امر میکند در هر روز ماه
رمضان در هر روز که بشناودت باد شما را ای بندگان
من که بخندم گناهان گذشته شما را و در شب
قدر شفاعت شما را در حق بکند یکی سببی بکند
داغ و دعا هائی در نمیکند و مگر کسی که در روز داری
افطار دهد مگر کسی که مؤمن در دل نداشته باشد
بهشت جز واجب میشود و بند معتبر از خوف
صادق علامت است که هر که سوخته عنکبوت در روز
در شب بیدار سیم بخواند و الله که امان اهل بهشت
است و این دو سوخته نیز در حرامی است عظیم است
و بند معتبر از حضرت منقول است که هر که در شب
بیدار

بیدار بیدار در میان هزار مرتبه سوخته انا انی لله انی
بهشت جز واجب میشود و بنی سوخته هم در خان بانی سنت است
که در این شب بخواند و از حضرت امام حسین علیه السلام در شب
بیدار سیم که این آید شب قدر در دوازده ساعت و در آن
ارب مقتدری شود و هر که در بار و اح صد
بیدار چهار هزار پنجصدی که هم در آن شب درختی
طلبند از حق ثواب در زیادت الحفرت و بند معتبر
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که ده است که هر که در
کند شب بیدار سیم ماه به روزی و در هر دو کتبه
بکند حق ثواب و روزی او را فراخ گرداند و در دنیا و
نشد دشمنان را از او کفایت کند و پناه دهد
او را از خوف شدن و خانه بر سرش خوب بگذرد
و حلقه در کلو کو فتن و از شر دزدان کان دفع کند
و از حول شکر و یکی و از پس پیمان آید او را از بر ببار
که در شب بخند اهل محشر و زنا مشی بدست راست او

و بنده بند بوی او بوات از انشی جهنم و گذشتن از صراط و این
از عذاب و داخل بهشت شود بی ب و در بهشت او را
از پیغمبران و صدیقان و شهیدان و صالحان
کو اند و دعای اینست در از جمله دعا های ده اخ
اَللّٰهُمَّ اَمِّرُ رُحٰی فِی عَمْرِیْ وَاَوْسَعُ
لِیْ فِی رِزْقِیْ وَاَرْحَمُ جِیْسِیْ وَبَلِّغْ اَمَلِیْ وَاِنْ
کُنْتُ مِنْ اِلَّا شَقِیَّاءَ وَاَلْکُبْنِیْ مِنْ السَّعْرَاءِ
فَاِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْمُنِزْلِ عَلٰی نَبِیِّکَ
صَاوِرَا نَفْسِکَ عَلَیْهِ وَاِلَیْهِ یَحْجُو اللّٰهُ مَا لَیْسَ اَوْ
وَلَیْسَتْ وَعِیْنُهُ اَمُّ الْکَلْبِ اَب **ایضا دعای ده**
دوازده جمعه اخیره ماه رمضان اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلَهُ اَخِ
الْعَمْرِ مِنْ هَیْءِ اَیَّاهُ فَاِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْ
مَوْحُوْمًا وَاَلَّا تَجْعَلَهُ مَوْحُوْمًا **و اعمال دوازده عید**
بوز کوه فطر واجب مؤکد است و ترکش با الحقیق
شد ریط و جوب کناه بیکر است و شریعت قبل دونه
ماه بار

ماه سباد کست چنانچه از حضرت صادق علیه السلام نقل است که
از تمامی دونه دادن در کوه است یعنی فطر چنانچه
صلوات بر محمد و آل محمد از تمامی نماز است زیرا که هر که
دونه بداد و در کوه فطر اندازد دونه او مقبول نیست
هرگاه عداقتی کند و اخی صلوات بر محمد و آل محمد را
ترک کند در نشستن نمازش مقبول نیست و خدا را
کوانتی پیش از نماز ذکر کند است در اینجا که فرموده است
فَدَا فَلَکَ مِنْ قَبْلِیْ وَذَکَرْتَنِي اَسْمَ رَبِّهِ فَصَلِّ
یعنی بتحقیق که در پیش من یافت هر که ذکر کوه فطر را
در پیش و در کار خود یاد کند و بان تکبیر است که مؤکد است
پس نماز عید را بجا آورد چنانچه در کات مای عید
پا لینی کی مای میشود و مای آن تلف محفوظی ماند
چنانچه نقل است که پیم مای دزد یا در صحرای تلف نموده
و بدخوا یا لینی میکرد اند از اجل و سبای کنا هان و
کشیفات معصیه او را تا سال دیگر از بد او حفظ
مده بار

چنانچه بپند معتبر منقول است که حضرت صادق علیه السلام معتبر
وکیل خرج خود فرمود که بود و فطره جمع عیال ما و غلامان
و کنیزان ما را بده و یک را از ایشان فی کس ممکن که زکوة
اوراندهی اگر یکی را تو کس میترسم که در عرض سال
میبرد و بدهد زکوة فطر بی مال نابالغ و دیوانه و بنده و
جب نیک شود و اگر نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشد
بود واجبست که فطره ایشان را بدهد و زکوة بنده را
اگر امید هر بنیابی مشهور و مکی آنکه در ان شب عیال
دیگری باشد و اقوی آنست که در وجوب فطره بی
تکوی شرطست و آن موافق مشهور آنست که زکوة
سالیانة خود و عیال خود و عیال خود را داشته باشد
یا فادری کسی باشد بمختیست او و عیال کند
او بقدر فطره داشته باشد بود واجبست و اظهار آنست
بگو و سننست و اگر فقیر یک سر فطره با عیال خود دین
بدهد بگوید آنرا و بعد از آن بفقیری دیگر بدهد هم فطره
فطره

فطره را می باید بپاید که غنی اخراج فطره کند از خود و آنرا
کسی که واجب النفقه او باشد بشرط آنکه عیال دیگری
باشد بود واجب است و هم چنین باید بدهد از هر
کسی که در خانه او باشد از هر آن دینی آن که اخذ
اخذ ماه رمضان پیش از آن صادر است یا بشود
افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار
کند یا نکند واجب نیست بی صاحب خانه و اگر پیش از
داخل شود و افطار از مال او نکند احوط آنست که
هر دو بدهد و اگر یکی از ایشان باذن دیگری بدهد
بمستحق بدهد فطره الی الله و اگر شخصی عیال
نباشد اما نفقه دگر دهد او را دهد و در خانه دیگری باشد
زکوة بر او واجب نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از شام
از جهت مسایبه طعمایی بفرستد یا فقیری را
چیزی بدهد یا شخصی در ماه رمضان مهمان
باشد و در شب عید افطار کرده بخانه او آید

یا چای نوری نخله باشد و بعد از شام بیاید ز کوفه برو و بعد
لینت و احوط الینت که در صورت خیر هر روز بدیند بلکه
مطلقا که مهمان غنی باشد خود نیز بدیند بهتر است
و وقت بپزیدن گوشت و فطره موافق مشهور شام بپزد
تا ظهر روز عید و اگر در جمیع جا کند بنویسد و اگر
پیش از نماز جو کند و بعد از نماز در آن روز یادونه
دیگر بوی حاضرات بنویسد سختی باعث دیدگی تا
خیر کند و قصد ندارد و اگر جو نکند تا دونه عید احوط
الینت که تا شام فطره را نکند و اگر دوزخ عید بپزد
بقصد قربت بدیند و قصد خفای فطره نکند یا آنکه
قصد کند که انفا میدهم که اگر خفای فطره بوی واجب
باشد فطره و آن که تصرف باشد و پدر و مادر و جد
و جد و فرزندان و فرزندان هرگاه فقیر باشد نفقه
ایشان بوی واجب است پس اگر نفقه او خوردند و فطره بپزد
و اگر عیال دیگری نیز نباشد شام و احوط الینت که
از فطره

که از فطره ایشانرا بدهد و اما جنس فطره مشهور است که
هر چه قوت غالب باشد میتوان داد و احوط الینت
که جو یا کندم یا خرما یا موینی یا آنکه بدهند و بهتر است
که خرما بدهد و بعد از آن موینی است و بعد از آن هر چه قوت
غالب باشد چنانچه مردم شهر غالب قوت اینان
نان کندم است بهتر است که کندم بدیند و مردم دهات که
غالب نان جو می خورند جو بدیند و در حد نیست
که اگر یک صاع خرما بدهم در فطره از هر شصت یک صاع
باید داد و صاع موافق حساب مشهور و ظاهر است
یا کهن بای بی و چهار دانه شغال و ربع شغال است
و احوط الینت که یا کهن یا بی بپزند و نهایت احوط
الینت که یا کهن شاه بدهند و باید یکس بدهند
که قوت سالبانه خود و عیال خود را نداشته باشد و یا
بکف نباشد و احوط الینت که ظاهر بفسق
نباشد و صالح باشد و احوط الینت که در زمان

که در زمان غیبت امام مجتهد جامع الشرائط
عیال بدینند که او مستحقان بوساقت و احوال است
و فقیری بود که کمترین نذر و بیک کو چند میتوان داد
و فطره را بواجب انفق میتوان داد و بجهتشان عیال و
جب انفق دادن بهتر است و بعد از آن بهر یک
چه ایشان و بعد از آن بکسی که فاضله و صالحی و پوی
نی باشد فطره عیال بر سید میتوان داد و فطره سید را
بسیار و غیر سید میتوان داد و سنت که در روز عید یک
پیش از نماز عین در اول دو روز افطار کنند و به
خصوص سنت که بکفنه و غسل در روز عید است
مؤکداست و یعنی واجب است و از حضرت صادق
علیه السلام نقل است که غدا در روزی سقیه بکن و
در روزی آسمان مکن و پیش از غدا بگو اللهم
ایمانا بک و قهر نفای بکنا بک و ایتنا ع سه
سنة نبیک صلی الله علیه و آله
پس نماز

پس بسم الله بگو و غسل بکن و چون فارغ شوی
بگو اللهم اجعله کفارة لذنوبی و طهره و بین
الله اذ هب عانی الدنس و زیادت حضرت
امام حبیبی در روز عید سنت مؤکداست
و ثواب بسیار دارد و وارد شده است و نماز عید
در زمان حضور امام علم واجب است و در زمان
غیبت امام اکثری علماء سنت میدانند و هر یک
که در وقت سنت میدانند و میکنند تنهائی میتوان
کرد و بکمان فقیهی واجب است که جماعت بکنند
و بهمان جهت در اول حاضر میشوند و اگر نتوانند
حاضر شدن تنهائی کردن سنت و نماز عید
فطره دو رکعت و در رکعت اول بعد از قرأت
چهار تکبیر میکنند و چهار رکعت میخواهند و در
رکعت دوم بعد از قرأت چهار تکبیر میکنند
و چهار رکعت میخواهند و اگر کسی آنها را نداند

انچه در قنوط نمازهاي ديكي ميخواند بخواند
حصرگاه الحمايت کند پيش نماز دو خطبه بعد از
نمازي خواند وقت مخصوص نماز عيد ا
يَسْتَبَلِّغُكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَهْلُ الْكِبَرِ بَاءً وَالْعَمَاءُ
وَأَهْلُ الْجَوِّ وَالْجَبَرُوتِ وَأَهْلُ الْعَفْرِ
وَالْوَحْيَةِ وَأَهْلُ النُّقُوتِ وَالْمَغْفِرَةِ أ
سَأَلْتُ بِحَقِّ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلَهُ
لِإِسْلَامِ عِيْسَى وَإِبْرَاهِيمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَأَلِهِ كَرَامَةً وَشَرَفًا وَزُخْرًا وَمَزِينًا
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُدْ
خَلَنِي فِي كُلِّ حَيٍّ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا
وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُخَوِّجَنِي مِنْ كُلِّ سَيِّئٍ
أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَيٍّ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ
عِبَادَتِكَ الصَّالِحِينَ وَأَعُوذُ بِكَ جَمًّا الشَّغَا
منه

منه عِبَادَتِكَ الصَّالِحِينَ وَأَعُوذُ بِكَ مِمَّا
منه عِبَادَتِكَ الصَّالِحِينَ **بَعْرَانِ عِيد**
إِنِّي بِأَنْتَ بَكْنَد أَسْأَلُكَ عَلَى
وَلِيٍّ اللَّهُ وَحَبِيبِهِ أَسْأَلُكَ عَلَى خَلِيبِ
اللَّهُ وَحَبِيبِهِ أَسْأَلُكَ عَلَى صَاحِبِ اللَّهِ وَابْنِ صَفِيهِ
أَسْأَلُكَ عَلَى الْحَبَائِبِ الْمَقْلُوبِ الشَّهِيدِ أَسْأَلُكَ
أَسْأَلُكَ عَلَى أَسْبَابِ الْكِبَرِ بَاءً وَقَبِيلِ الْعَبْرَاتِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْتَ وَلِيَّكَ وَأَبْنُ وَلِيَّتِكَ
وَصَفِيَّتِكَ وَأَبْنُ صَفِيَّتِكَ الْفَائِزِ بِكُلِّ امْتِكَ
أَلِيٍّ مِنْهُ وَجَوَّاهُ بِالسَّعَادَةِ وَاجْتِنِيهِ
بِطَيْبِ الْوَلَدَةِ وَجَعَلْتَهُ نَبِيًّا مِنْ الْمَنَادَةِ
وَقَائِلًا مِنَ الْقَادَةِ وَزَائِلًا مِنَ الْوَادَةِ
وَأَعْلَنَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً
عَلَى خَلْفِكَ مِنْ أَدْوِيَاءِ فَأَعْدَدَ فِي
الدُّنْيَا وَمَنْعَ النَّهْيِ وَبَذَلَ مُرَجَّاهُ فَبِكَ

لَيْتَنَفِذُ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَخَيْرُهُ
الضُّدَّةُ وَقَدْ تَوَازَرَا عَلَيْهِ مِنْ عَثَرَةٍ
الدُّنْيَا وَبَاعَ حَقَّهُ بِالْأَرْزَاقِ الدُّنْيَا
وَأَشْرَى أَخُوهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكِيِّ وَتَعَقَّلَ
وَقَوَّى فِي هَوَاهُ وَأَسْوَطَكَ وَأَسْطَاطَهُ
نَيْبِكَ وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشُّفَاقِ
وَالنِّفَاقِ وَحَدَثَ الْأَرْوَاحِ الْمُسْتَوْجِبِينَ
النَّارِ فَمَا هَدَهُمْ فِيكَ صَائِغًا حَتْمِيًّا حَتَّى
سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمَهُ وَأَسْتَعْبَحَ حَيْمَهُ
اللَّهُمَّ فَأَلْعَنَهُمْ لَعْنًا وَبِيدَ وَعَذَّبَهُمْ عَذَابًا
بِأَلِيمًا أَسَدُّمْ عَلَيْكَ يَا أَبْنَى رَسُولِ اللَّهِ
أَسَدُّمْ عَلَيْكَ يَا أَبْنَى سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ
أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمَانُ اللَّهِ وَأَبْنَى أَمِينِهِ عِثْرَتُ
سَعِيرٍ وَمَضَتْ حَيْدٌ وَمَتَّ فَقِيرٌ مَطْلُومٌ
شَهِيدٌ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ بَنُو لَكَ مَا وَعَدَ

وَمُهْدٍ

وَمَهْلِكٌ مِنْ خَدْلِكَ وَمُحْزَبٌ مِنْ قَتْلِكَ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَجَاهَرْتَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللَّهُ
مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَزَيَّتْ بِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَشْهَدُكَ ابْنَ دَلِيلٍ لِي وَالِدُهُ وَعَدُوٌّ لِي مَا
دَامَ بِابْنِ أَنْتَ وَأَحِبُّ يَا أَبْنَى رَسُولِ اللَّهِ
أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نَوَّارًا فِي الْأَصْدَابِ الشَّامِ
وَأَنْذَرْتَ حَايِمَ الظَّاهِرَةِ لَمْ يُجَسِّكَ الْجَاهِلِيَّةُ
بِأَنْجَاسِهِمْ وَلَمْ يُبَلِّغْكَ الْمَدَّ لَهَا بِمَنْ
شَيْءًا بِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دُعَائِمِ الدِّينِ
وَأَوْصِيَاءِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُرْتَدِّينَ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَرَادَ مَامُ الْبَرِّ النَّقِيِّ الْوَصِيِّ
الْحَقِّ الْهَادِي الْمَهْرَبِ وَأَشْهَدُ أَنَّ
الْإِمَامَةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَالْعَدَمُ

أَهْدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَيُّكُمْ مُؤْمِنٌ وَيَا أَيُّكُمْ
مُؤْمِنٌ بِسُبُلِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَلَيٍّ وَ
قَلْبِي لِقَابِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي بِكُمْ كَمَا مَتَّعْتُكُمْ
وَدَفَعْتُ لَكُمْ مَعْرَةً حَتَّى بَازَنَ اللَّهُ لَكُمْ
فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَذَابِكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَعَلَى آرَائِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدُكُمْ
كَمَّ وَغَايِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ آمِينَ
مَتَّبِعُ الْعَالَمِينَ
وَدَوَّكْتُ غَايِبِي وَهَرَدَاكَ مَنَاجِيحِي وَ
بَازِي مَبْكَوْدِي وَأَبْنِي زِيَادَتِي وَدَائِمِي فِي صُحُفَاتِي
بِأَبْنِي زِيَادَتِي أَزْوَاجِي وَصِيْلِي وَصِيْلِي
السَّدُّمُ عَلَيْكَ يَا أَبْنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّدُّمُ
عَلَيْكَ يَا أَبْنِي عَلِيِّ الرِّضَا وَمِي رَسُولِ
اللَّهِ السَّدُّمُ عَلَيْكَ يَا أَبْنِي فَاطِمَةَ الَّتِي هِيَ سَيِّدَةُ

سَيِّدَةُ الْعَالَمِينَ السَّدُّمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
الْحَسَنِ الَّذِي كَتَبَ السَّدُّمُ عَلَيْكَ بِأُحْجَةِ اللَّهِ
فِي آدَمِهِ وَشَهِيدِهِ عَلَى خَلْقِهِ السَّدُّمُ عَلَيْكَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الشَّهِيدَ السَّدُّمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَا
يَ وَأَبْنِي مَوْلَايَ أَشْهَدُ أَنَّكَ صَمْتُ الصَّلَاةِ
وَأَنْتَ الْكَوَاةُ وَآمَرَةٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيَتُ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَجَاهِدَتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَنَا
لَكَ الْبَقِيَّةُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ عَلَى مَنْ دِيْنَكَ
أَنْتَ ^{دِينُ عَالَمٍ} وَالْأَزْوَاجُ يَا نَوْجَتُ يَا مَوْلَايَ زَا
يُأُ وَفِي دَائِمِي مُقَرَّرًا لَكَ بِالذُّنُوبِ حَادِيًا
إِلَيْكَ مِنْ الْخَطَايَا لِتَشْفَعَ لِي مِنْ عِنْدِ
رَبِّكَ يَا أَبْنِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَعَلَى آلِهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَآلِهِمْ
وَسَفَاةً مَقْبُولَةً لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ
لَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَقَمَكَ وَغَفَبَ حَقَقَكَ وَ

وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ خَذَلَكَ
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَعَا نَهْ نَهْ فِيمَكَ وَلَمْ يَكُنْ
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ حَرَمِ اللَّهِ وَحَرَمَ
رَسُولِهِ وَحَرَمَ أَبْنِيكَ وَأَخِيكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
مَنْ مَنَعَكَ مِنْ شَرْبِ مَاءِ الْفَرَاتِ لَعْنَا كَثِيرًا
يَتَّبِعُ بَعْضُهَا بَعْضًا اللَّهُمَّ فَاطِلَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَعْلَمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَسِعَ عِلْمُكَ الدُّنْيَا وَظَلَمُوا
أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ
الْعَمْرِ مِنْ زِيَارَتِهِ وَارْزُقْ فِيهِ أَبَدًا مَا
يَقْبَلُ وَجِبَتْ زِيَارَتِي وَإِنْ مِتُّ فَأَخْزِنِي
فِي دُرِّ زِيَارَتِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَالضَّابِكُ وانسفت شهادت بلند کن
وسر بسوی آسمان کن و بگو السَّلامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى جَدِّكَ وَأَبْنِيكَ السَّلامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى

وَعَلَى أُمِّكَ وَأَخِيكَ السَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى
الزَّيْمَةِ مِنْ بَيْنِكَ السَّلامُ عَلَيْكَ بِالسَّامِعِ
الْمُرْتَعِبِ السَّالِكَةِ السَّلامُ عَلَيْكَ بِأَمَّا هَبِ
الْمُصِيبَةِ الْوَارِثَةِ لَقَدْ أَصْبَحَ كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ
مَنْ جُورًا وَرَسُولُ اللَّهِ فِيكَ مَوْثُورًا
السَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبِحَيْثُ كَانَ السَّلامُ
عَلَى أَهْلِ الْبَيْتِ وَالْخَلَفَاءِ اللَّهُ السَّلامُ عَلَى
أَهْلِ الْبَيْتِ وَالْجَائِزِ السَّلامُ عَلَى خَالِ مَعْرِفَةِ
اللَّهِ وَمُعَارِفَةِ حِكْمَةِ اللَّهِ وَحَفَظَةِ سُلْطَانِ اللَّهِ
حَمَلَةِ كِتَابِ اللَّهِ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ وَذُرِّيَّتِهِ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبِحَيْثُ كَانَ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که داری از خواد در خواهی بود
چنانچه کنی زیارت تو از دور و نزدیک هر دو مقبول
ست **مؤلف نویسد** که این زیارت کاملست یعنی زیارت
ست از برای دور و نزدیک چندان عدد درین

در ساله زیادت بعید است زیادت و در عاراد ذکر
نگویم و چون زیادت مشتمل است بر علمت انجم
احادیث که در مناقب ائمه علیه السلام وارد شده
انکه در هر هفته بلکه هر روز این زیادت را بخوانند و
مندی و تفکوری در معانی او بکنند موافق آنچه فقیر
محمد بن محمد کوهی و والده مرحوم علیه السلام مفسد
شرح نمود کمال معرفت ایشان است علیه
سلام **پی زیارت صاحب الامر علیه السلام**
بطریق بسیار منقول شده در کتاب الحقا
الخانی ذکر کرده ام و درین مقام زیادت مختصر
باب تجدید عهد امامت و ولایت حضرت
ای و بینمایم که امام خود را پیوسته یاد نمایند
و از بركات هدايت حضرت بهره مند گردند
سین ابن طاووس علیه السلام که ذکر کرده که
مستحب است که هر روز بعد از نماز جمع حضرت

صاحب الامر را چنین زیادت کنند اللهم بلغ
مولای صاحب الی ما نصلوا الله علیه
عن جمیع المؤمنین و المؤمنات فی مشارف
الارضین و مغاربها و بیوتها و حجج و سهلهما
و جبلها حیرتهم و مبصرهم و عن وادی و وادی
و عانی من الصلوة و التجارات ذنر عویش
الله و میراد کلمات الله و منتهی رضاه و
عدد ما احصاه کتابه و احاط به علمه اللهم
اجدد له فی هذا اليوم و فی کل يوم عهده
عقد و بیعه له فی ربیبی اللهم کما شئت
ففتی بهذا الشریف و خصصت لجز الفقیه
و خصصت لجز النعمه و فضل علی مولای
و تبتی و صاحب الی ما نصلوا الله علیه
انصاره و اشیاءه و الذابین عنه و اجمعین
من المستشهرین بین یدیه طایعاً غلبی مکره

فِي الصَّيْفِ الَّذِي نَعَتْ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ
 فَقُلْتَ صَقَاكُمْ نَبِيَانِ مَرْصُومًا عَلَى طَاعَتِكَ
 وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ الرِّسَالَةُ
 سَدَّدْ اللَّهُ هَيْزِهِ بِنِعْمَةٍ لَهُ فِي نِيْعَةٍ إِلَى
 بَيْتِ حَرَمِ الْقِبْلَةِ
 نماز حدیقه میت وان دو رکعت
 است و در رکعت اول فاتحه یکتوبت و
 وایه الکوسع و در رکعت دوم فاتحه یکتوبت
 انا انی لناه ده نذبت و چون سلام دهد
 و بگوید اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَابْعَثْ
 بَيْنَ اِلٰی کَعْبَائِنِ اِلٰی قَبْرِ فُلَانِ ابْنِ فُلَانٍ وَنَمَازِ
 شب اول قبر میت است میباشد کی در

بَيَانُ دُعَاءِ سَهْرَةِ مَهِرَةِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ

حضرت امام رضا و عا فرمود که این دعا ایست که حضرت
 که امام محمد باقر در سحرای ماه مبارک رَمَضَانَ مَقْرَأَ

بِیْ فَرَسِهِ که اگر مردم بدانند عظمت این دعا فرمودند
 سرعت اجابت انوار ائمه بشمشیر بوی طلب ائمه
 علی بابکد یکتو قتال میگردند و اگر بگویند یاد کنیم که
 اعظم درین دعا است راست گفتیم پس چون
 این دعا را بخوانند با تمام تمام بخوانند و از غیبی ایش
 پنهان دادید دعاء انیت اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ
 مِنْ بَرَائِكَ يَا بَهَاءَ وَكُلِّ بَرَائِكَ بِهِمِ
 اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِبَرَائِكَ خَلِّهِ اللَّهُمَّ اِنِّیْ
 اَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَدِّهِ
 اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجَلِهِ وَكُلِّ
 جَمَالِكَ جَدِّكَ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِبَرَائِكَ مِنْ جَدِّكَ بِأَجَلِهِ
 خَلِّهِ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْلَمِهَا
 وَكُلِّ عَظَمَتِكَ عَظَمَتِهِ اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ
 کَلِمَاتِ اللَّهِ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ نَزِيرِكَ يَا نَزِيرِ
 وَكُلِّ نَزِيرِكَ نَزِيرِ اللَّهِ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِنَزِيرِكَ

كَلِمَةُ اللَّهِ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا
سَعْدُ وَكَدِّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةً اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ
بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ
كَلِمَاتِكَ يَا اِيْمَانًا وَكُلَّ كَلِمَاتِكَ نَامَةً اللَّهُ
اِنِّي اسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ
مِنْ كُلِّ امْرَأَةٍ بِأَهْلِهَا وَكُلِّ كَلِمَةٍ خَالِيَةٍ
كَامِلَةٍ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا
اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ يَا اَبُو هَا
وَكُلَّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ يَا
سَمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ
يَا عِزُّهَا وَكُلَّ عِزَّتِكَ كُلِّهَا عِزُّهُ اللَّهُمَّ اِنِّي
اسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ
مِنْ مَشِيئَتِكَ يَا مَضَاهَا وَكُلَّ مَشِيئَتِكَ
مُاضِيَةٍ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ
كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ يَا
قُدْرَتُهُ

يَا الْقُدْرَةَ الَّتِي اسْتَطَعْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
وَكُلَّ قُدْرَتِكَ مَسْطُورَةً اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ
بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ
يَا نَفِيزٍ وَكُلَّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ
بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ يَا
رِضَاهُ وَكُلَّ قَوْلِكَ رِضَى اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ
بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ
يَا جِبَاهِ الْبَاكِ وَكُلَّ مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ حَبِيبُهُ
اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّي
اسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ يَا شَرِيفٍ وَكُلَّ شَرَفِكَ
شَرِيفٌ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ يَا أَدْوَمِهِ
وَكُلَّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 مَن مَّاتَ بِإِسْلَامٍ وَوَدَّ مَلِكًا فَاجْعَلْهُ لِلَّهِ
 يَا أَيُّهَا اللَّهُ اسْأَلْكَ بِمَلِكِكَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ اسْأَلُكَ
 آمَنِي عَلَى وَجْهِكَ بِأَعْدَادِهِ وَكَفَّ عَنْكَ عَالِي
 اللَّهُمَّ أَنْتَ اسْأَلُكَ بِعَلْوِكَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 اسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْرَبِهِ وَكَفَّ مِنْكَ قِيمُ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ اسْأَلُكَ بِمَنِّكَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ اسْأَلُكَ
 مِنْ أَيْمَانِكَ بِأَيِّ صِرَافٍ وَكَفَّ أَيْمَانِكَ كَيْ يَمُوهَ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 اسْأَلُكَ بِأَيِّ أَيْمَانِكَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ اسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ
 بِهِ مِنَ الشَّيْءِ وَالْجَبَرُوتِ وَاسْأَلُكَ بِكَ
 شَيْءٍ وَجَدَهُ وَجَبَرُوتٍ وَخَرَّهَا اللَّهُمَّ أَنْتَ
 اسْأَلُكَ بِمَا أَجَبْتَنِي حِينَ اسْأَلُكَ فَأَجِبْنِي يَا أَلَّهُ
 سُبْحَانَكَ مَا دَرَسْتُ طَلْعَ نَهْمٍ بِرَأْسِهِ وَرَأْسُكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 زِيَارَتِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ كُنْ وَبِكُمْ
 اسْتَدْمُ عَلَيْكَ يَا أَبْنَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا أَبْنَى نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا أَبْنَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبْنَى
 الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُظْلُومُ
 وَأَبْنَى الْمُظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ
 وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ لَعَنَ أُمَّةً
 سَمِعَتْ بِذَلِكَ فِي يَفِثٍ بِهِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَاجِبَاءَهُ السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَأَوْدَادَهُ السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ يَا أَفْضَالَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
 أَفْضَالَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
 أَفْضَالَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ
 ابْنِ عَلِيٍّ ابْنِ كَيْسٍ النَّاصِحِ السَّادِمِ عَلَيْكُمْ
 يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ يَا أَبِي أَنْتُمْ وَ
 أَيْحَى طِبْتُمْ وَطَابَتْ أَلْدَارُكُمْ وَاللَّهِ
 فِيهَا دُفُنْتُمْ وَفِي تَدْفُونَ عَظِيمًا
 فَبِالْبَيْتِ كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ
 ۱۲۰

این عهد مال محمد

السلام عليك
 حَسَن
 گوش جان را در می بویجه
 استعد

در باغی گفته اند
 هر که در ضمن سخن خوار باشد
 ایند اندر مندان فخر یابد
 هر که او بر سرده ما خار زند
 خا را بد راه او کلندار باد
 هر که او بر سر ما خا را کی
 ما را از عمر بخرور باد
 هر که او چاه کند از پیر ما
 چاه ما در راه او هم ار باد
 هر که او را بخندد ز دور
 عمارت شود مانند کلر باد
 هر که با چرخ مار قهر کند
 خشم او سر گرفته چون مار باد

کشف مرشد نعت الله

ای عزیزان شور غوغا ز جهان خا را گرفت
 غصه غم از این
 تا آسمان خواهد گرفت
 خدا را بت خلالت فرود
 خواهد شد رخ انک روی ماه خورشید آسمان خواهد گرفت
 شمع خاموش از خلایق بر طرف خواهد شد
 به تقصیر
 در میان مردمان خواهد گرفت
 مرد از دست زن بد فعل
 میبرد و زبان فزونده با فرد با غییر روان خواهد گرفت
 اختیار مرد و خواهد بوزارت رخ
 مرزبان با هر مرد و
 خواهد گرفت
 و نمن جان پند کرد و پسر از بر جان

دخانی تو ایکنی دل با مادر خواهد گرفت چون زبانت
نمید نسای نه ماه بگذرد و فاشی در عالم همه دانه
نجات خواهد گرفت یادش بان و انچه عمل و مروت هر
بهر طرف خلق و تشنگی آب آب نان خواهد گرفت
و بر جهان یکتائی نهی بدیم که مانند شایمان غرق و
غم در دل پیر و جوان خواهد گرفت مبنه میگردد
در تقیه بامره کرد کار فتنه و غم شور شمع زنده رجا
خواهد گرفت بعد از آن از فضل جبر در روی پیدا
شود شاه اسمعیل بن جبر در جوه ره می بدان
خاک پایش و در قضا اهل عیان خواهد گرفت تلخا
سازان شهنشاه که ناش گفت شد این
جهان منزل سوی و اولاد مان خواهد گرفت بدو
شاه کند فرزندان او پناه ساسی و دود او در زلفی
اسن و اسان خواهد گرفت مردم تا بچک در بیگاه
با هم در زوئی جنگ خواهد دیدان مردمان خواهد کرد
بزرگوار

بیشتر خلق جهان برزند چون بوی و رشت زان صدای
نما که نایه مرگش ن خواهد گرفت هیچ و بنادر کبکی اینده
است و از جلی نوبه در مردم عالم خزان خواهد گرفت
مقدار از کینه کردن و در خواهد رسید ابتدا ایستاده
از پس کاروان خواهد گرفت یکجوان سنج رو پیدا شود
بلاچهل هزار کل عالم از کوان تا به کوان خواهد گرفت
از سوب مشرق بیرون آید بامره کوه کار تا سوب
مغرب تمام این جهان خواهد گرفت تا حد بلخ و
جواد تا آخر اسان و عواق از حدود مردم تا بنده
مندان خواهد گرفت ساسی نه بود و در غل ماه ربیع
مهرت صاحب زمان روی جهان خواهد گرفت افتاب
از حد مغرب بان کوه و دران مان چرخ در مردم پیشی
اودنه از کمان خواهد گرفت عیسی مریم بزرگوار
ز چرخ چار بانی شکو و جلال پا جویتان خواهد گرفت
کلی خفیر جلد و در روی زبانی پیدا شود عیسی عزت

عیش عشرت و دیوانه‌ان خواهد کرد کندی جویدند
باین پیران و شخ اشجی و جهان باد کردن خواهد گرفت
ایوان با پیش و ریگی چرا خواهد می کرد کبک وین بال
ش میانی ایشان خواهد گرفت احتیاج از فواید طرف
خدا شد شریک هر که دست از هر کی دور است
ان خواهد گرفت کتی تنهایی کتی ران خلایق
دور باش و نکه توالم غم از ان زمان خواهد گرفت
تا هر که و اکی ناوان نداند که بران اهل و اهل این
حق در کت جان خواهد گرفت از حدیش و ان
مصطفی رحیم بیان اینم اف اندر زمان خواهد گرفت
علاج نکام او کس نکام دانسته بهی سحرین
دین بی و اندازد صحت یابد هر که جان و نکام نکام نکام
علاج سک دین نه هر که و اگر است کتی
واب او را یا شامد شفا یابد عود بله حیف هر که پیا حیل
باد و عن کل بی بان کند و با شک جبه در باد صیف و دفع کند
علاج

علاج در دست هر که بدست کر که و بنکم خه بنده از او نکم
وقتی و دفع کند هر که زبان گفتاد با خه دارد سک با
وس بند نکند هر که از شکم خیزه آید یکدم ش هره وین
کند باد و عن جود شفا یابد اگر یکدم کند نابا
یکدم انکبیین نخورد حریفی بکشد هر که و باد در کوش
آب سیر باز هر که سفند بجوشند و در کوش چکانه نکند
علاج ش شدن کودک در جامه خواب ستم بی و بسند
و نرم سایه و خاکستر شاد و انکبیین سفید بیا میزد و بخورد
هر که در جمع امر و در جامه خواب ش شد علاج زهر داده
هر که زهر داده باشد شکبه لغاتی باز و عن جا و بی بان کند
و بخورد و او دهند در حال شفا یابد هر که بنفشه را بگوید
و سه درم شکرد و رب برین دو و مزوج کرده بخورد و صفا
بنشانند و طبع را کم و نرم نماید و ابرو عالم با انوار
منافع خاد پشت اکی کسیر بدل گرفته باشد انکبه خاد
دشت را بریان کند و الحاکم بکنید اگر زهره خارش را بر

مربیان کند بخورد از اکل بکشد اگر در خادینت دایم
هر موضع بمالند موجب نیاید و زهر خادینت را خنک
کود بسیارند و در چشم کشند سفیدر به برد و اگر کس بمال
در از داشته باشد کونت خادینت بجز در شفا باشد
هر که داد دندان درد باشد صدف سفید و تخم نبات سفید از
هر یک دو درم بکوبد و دندان مالند سفید شود و بیخ حکم کند
صلح آید و هر که بیلوفر بکوبد با جوی مالند کشت
ابد دایم بود اگر کس و سنگ برده داده باشد به جبث در
پوشش شفا باشد با سه زرده تخم مرغ سه روز بخورد شفا باشد
صلح لغو کشت کیوتی چه با کشت فاخته یا نیز کاو بخورد
چخته خواب بستن اگر خواب که خواب کس به بند
تا بیدار شود که هر چه با کس نداند بنویسد این تعویذ و در
مردان کس و بعد از آن قدس آب بنوشد و در آن ببرد
و با آب با بصره بالین انگور و در نهاده و در
می بالین او نهد اگر چیده فرج او کس بیدار شود و شفا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ
وَبِسْمِ الْعَلِيِّ هَمْ وَأَعْظَمْتَ وَهَذَا أَنْتَ وَ
خَالِقَ خَلَقْتَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي وَلَّيَ حَبِيرِي
سُبْحَانَ الْعَظِيمِ بِحَمْدِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اگر زبان می آید با خود دارد هیچ دشمنی بر تو کار نکند کردن
عقرب و باد آملک با بوی کت کوفته با روغن و بهر بستر
و به موضع زخم بندند به شود و اگر عقرب به با روغن جوی شیر و از آن
و روغن جو کزیند کس نهند به شود اگر بوی کت کوفته بر بستر بکشد
مالد به شود اگر با نعل با بستر به نهند به زخم نهند به شود و اگر جوف
معده ابلیس و کس کوفته بر زخم نهند نافع است اگر میان کس
دشمنی پیش این دعا سه بار بکشد و خوف بخاند و بر پیشانی مالند
دوست هم کردند و لا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ لَهَا وَتَمَّتْ كَلِمَةُ
وَبَيْتِكَ صِدْقًا وَعَدَدًا لَا مُبْدِلَ لِكَلِمَاتِهِ
وَقَهَقَ السَّيِّعُ الْعَلِيمُ بِالرَّحْمَةِ الرَّاحِمِينَ

۷۶
از اندیشه جمع قتل پاک داشت داد و داد از فلک
نام لب فتنه گران است داد و داد از فلک
چون سر شاه شهیدان از قتل کردند چرا
قتل میان خاک خون است داد و داد از فلک
برشته تاب برهنه عورتان کردند روار
اه و اوید کن است داد و داد از فلک
پاده پاده گشته اعطاس علی اکبر
شهر باز در تعلق است داد و داد از فلک
دو غل و نجیب کردند ذلیل عابدین
چشم زینب بی زخمی است داد و داد از فلک
قاسم کل پیش این افتاده به سر بر زمین
بر سینه حال چه است داد و داد از فلک
که شوازه زینب اظهار بودند ان سکان
این ستم بگویند است داد و داد از فلک
چون کذب افتاد ایشان نوا به سر قتلگاه
در ستم

در ستم بر سر زنا است داد و داد از فلک
ان نشوید مرا فکند آن سیمایان غویب
کیست چنین مدح است داد و داد از فلک
شد و غم غایب قیامت شد بدتر کرد
قدسین صلی الله علیه و آله است داد و داد از فلک
ما هلم بکی فتنه نعلی باب خود داد و داد
ان دو دیده خون فتنه است داد و داد از فلک
در دینا کر برد شد شور و شوق
عامل نام بر شد داد و داد از فلک
نیمه اوک و عمر افکند بر شاه صبا
ضمیم کوفتش کرد و داد داد و داد از فلک
اب مانع شدن از بستن زوج و سر
حاکم ایشان بیند داد و داد از فلک
کشتی عباسی علی و جویب اب فدا
شاه حسین صاحب غرادر داد و داد از فلک

تاسم سمان بدن اگه بسوی عجم خوش
صوفی غه مجتبی شد داد صد دادان فلک
دوب قدری که او کرده وصیت با پس
شاه معین و دخیما شد داد صد دادان فلک
عیش و اناربت تاسم واکر فتند در میان
دستش و پس حنا شد داد صد دادان فلک
عزم صیدان کرد و دوم گفت او با فخر و
وعد و دمان ابقا شد داد صد دادان فلک
سرم صیدان ماند با سعد لعین
عالم اندو فنا شد داد صد دادان فلک
عاقبت کشند تاسم وادشت کربلت هم
فرجه تا عصف سما شد داد صد دادان فلک
تا بسوی خیمها بدند تاسم وادشت
نامه و احسن شد داد صد دادان فلک
جامها و اجاک کردند جمله ان ندیم

نام شند

نام شند داد داد صد دادان فلک
شهر باندا از فراف دوس اگر بکند لیت
اصفم گفت کج شد داد صد دادان فلک
فینب از اهری جی حین قشنب لب
تا سوار ذابند شد داد صد دادان فلک
اب و رفیع ان تاسم شاه شید کرد بلام
دقت شیر خدا داد صد دادان فلک
شمر صاعد و ن سرش شیدان و اهری
کریه از خلق خدا داد صد دادان فلک
بسم الله الرحمن الرحیم اباب و د پید کی دن
بیاورد و خوس و تعویذ را در کی دن خوس بند
و در ن پو طبع با طغری هر که کن دارد بکان
بکان دست در بالای طشت نهند هر که
دند باشد خوس بنک کند اینست بجم اهری
هر یک بریج الایم و لم جبر قی باب

اگر کسی را قوت کم شده باشد و شستنی
 کم بود و نه بکشته در وقت مابین بر پشت
 او یا خوسه یا سبب باشد و زعفران
 این نقشی را بنویسد و به لای نازک

444	۳۳۳	۲۲۲	۱۱۱	ع
۶۶۶	۵۵۵	۴۴۴	۳۳۳	۱۲۱
۱۱۲	۲۲۱	۳۳۰	۴۴۰	ع
۱۱۲۱	۱۱۲	۲۲۱	۳۳۰	۱۲

اسب دل بکام خدیش جهانی اندوختی در و سب
 هزار سال چه نوح ادمیده گیر با السباب
 تادیب و بازین در نکار بنشته و منقرض
 دوبه گیر بند باغ ساخته گیر اندویش
 و ایلان قصر رز غلاب بر کشیده گیر باد و تان
 شفق و یاران مریان بنشته و شراب موق چیده
 در

هر بقیه که هست به عالم تو خورده گیر هر عزیزی که
 هست بدینا تو کرده گیر هر کس که هر خدیده که هست
 نهاد اند آن کس که وان خدیده بچنگ آورده گیر
 هر بنده که هست به بنفاد و دوم چنین ان بنده را
 به سیم و نوزده خدیده گیر با هزار اطلو و بیای
 در نکاد بپرسیده گیر و هر خدیده که در و سب
 ماه که هست در ایوان کاینات انشا بکام دل
 بر خدیده گیر در و سب و ایوان که در و سب
 هر بار پشت در بدندان کزیده گیر سعدی این
 فقی پسر دمنع عاقبت دوزخ فقی خسته و مرغ پریده

ب ب قوی بری و منزه هر خطا
 خفاف بنده پرور قیام کبریا
 از طاف خود پیش بر من ناز و کبری
 داریم دوزخ و شب بدست در و سب

یا دایم بفضل خویش بکن حاجتم روا
فاغفر لنا بفضلک یا سامع الدعاء
یا رب بحق شاه رسول ختم رسالین
از انبیا کنیده و ان خلق برترین
ان پیشی و اب معرکه دوز و اچسین
از دوی لطف کن نظر بر سرک بهین
یا دایم بفضل خویش بکن حاجتم روا
فاغفر لنا بفضلک یا سامع الدعاء
یا رب بحق شاه بحق نادیدین
آمد پیش من مدحت او و بیعت انما
دو نشان او است سرکه یا این اهل انما
خدا هم که مودت حق دهد جرئت بر او
یا دایم بفضل خویش بکن حاجتم روا
فاغفر لنا بفضلک یا سامع الدعاء
یا دایم بسود سینه ذیل که آن نعلین

خداوند

خواستند مایان جهان نام و ب بطول ان کوه بکانه
کنجیده رسول فارم اسید الله کند این دعا قبول
یا رب بفضل خویش بکن حاجتم روا
فاغفر لنا بفضلک یا سامع الدعاء
یا رب بحق ان کل کلمه چنان
باشد یکر بنام حین دیگر بر حق
دو معدن لطافت و دو شمع الفیت
فارم اسید الله بکن در دست عز
یا رب بفضلک بفضل خویش بکن حاجتم روا
فاغفر لنا بفضلک یا سامع الدعاء
یا رب بحق عابد و باقر امام و جبار
دو موی درهما سرابی و یقین
هستند بر صمیمی هم واقف بین
هستم اسید وار باورد علیستین
یا رب بفضل خویش بکن حاجتم روا

این کتاب
محل حج
عکس شده
باشد

و بآب نبات حل کنند و بخورد و او گند شفا یابد
و اگر در حال صحت بخورد به برکت این هفت
گز رنجور نشود و اگر بصدق دل بخواند برکت
در عمر او بدید آید و عمرش دراز شود
و اسم اینست **یا حی یا قیوم**
مِیة مَلِکَهِ وَ بَقَا یَه خاصیت **اسم هشتم**
آنست که اگر کسی کور دل باشد جنلجه هر
چو خواند یاد نتواند گرفت و اگر یاد گرفته باشد
زود فراموش کند هر روز این اسم را
هفت بار بعد از نماز صبح بگذارد و بخواند
دل او بیدار گردد و زود چیزها یاد گیرد

و فراموش نکرداند و اگر چیزی گم
گردد باشد و راه بدان نبرد شب روشن
صد و بیست بار بنیت گم شده بخواند و در
خواب رود کسی نشان آن چیز بدهد که گم
است و اگر بخواند و بار بخواند خود مدد دزد
بدان خانه ظفر نگیرد بفرمان خدای تعالی
یا قِیُومُ فَلَا یَفُوتُ عَلَیْهِ شَیْءٌ مِنْ عِلْمِهِ
وَلَا یُؤَدِّهِ خَاصِیة **اسم هفتم** آنست که اگر کسی
از دانش او چیزی نماند
و عاجز نگردد انداز دانش او چیزی او را
از فکر بر و غالب باشد و هر دم خیالی کند
و از فکر باطل در زحمت باشد این اسم
را بسیار بخواند از آن زحمت بجاته یابد و اگر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

کسی از دشمن ترسد باید که این اسم را بخواند
آن دشمن بروی رحیم و مهربان شود بقدر
حق جل و علی و جادوی برو کار نکند
و از مار و عقارب و کل بلاها ایمن
باشد یا **واحد الباق اول کل شیء** و آ
خبر خاصیت **اسم هشتم** آنست که اگر کسی
خواهد که در کارها ثابت قدم باشد و عمل
او باطل نباشد باید که طهارت کند و سه روز
روزه دارد و هر روز سیصد بار این اسم
را بخواند نیت ثبات عمل او را روا کند
و اگر خواهد که پادشاه بایستی از او کابر و وک

مِن النَّارِ **ده نام** نَصْرَتِ **یافتن** یا خیر
الطَّارِفِینَ یا خیر النَّاصِرِینَ یا خیر الحَا
کِمِینَ یا خیر الفَاحِشِینَ یا خیر الذَّالِّینَ
یا خیر الوَارِثِینَ یا خیر الحَامِدِینَ یا خیر
الْمُتَزَلِّینَ یا خیر الْمُحْسِنِینَ یا خیر الرَّازِقِینَ
سُبْحَانَکَ یَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ **ده نام** حَاضِرَتِ یا
مَنْ لَهَ الْعِزَّةُ وَالْجَلَالُ یا مَنْ لَهَ الْقُدْرَةُ وَ
الْکَمَالُ یا مَنْ هُوَ کَبِیرُ الْمُنْعَالِ یا
مَنْ هُوَ مُنْشِی السَّحَابِ الثَّقَالِ یا مَنْ هُوَ
شَدِیدُ الْعِقَابِ یا مَنْ هُوَ سَرِیعُ الْحِسَابِ
یا مَنْ هُوَ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ یا مَنْ هُوَ

عنده أم الكتاب يا مفتح الأبواب
سبحانك يا لا اله الا انت اجزنا من النور
ده نام تبارك يافت واسئلك باسمائك
يا حنان يا منان يا ديان يا بزهان يا سبحان
يا سلطان يا غفران يا ذا البيان يا مستعان
سبحانك يا لا اله الا انت يا ذا الجلال والاكرام
ده نام بزرگيافت يا من تواضع كل شيء لعظمته
يا من استسلم كل شيء لهيبته يا من ذل
كل شيء لعزته يا من انقاد كل شيء
من غفائه يا من تشقت الجبال من
خشيتيه يا من قامت السموات بامرته يا

من استقرت الارض باذنه يا من لا
يعدى اهل مملكته سبحانه يا لا اله
الا انت يا ذا الجلال والاكرام **ده نام**
روشنای کارها يا غافر الخطايا يا كاشف
سيف البلاء يا يا منتهى الرجاء يا يا مجزول
العطايا يا واسع العطايا يا رزق البرايا
يا قاضي المنايا يا سامع الشكايا يا باعش
البرايا يا مطلق الاسارى سبحانه يا لا
اله الا انت يا ذا الجلال والاكرام **دفع**
بلا حار واسئلك يا ذا الحمد والشان يا ذا
المجد والبهائ يا ذا الفخر والشان يا ذا
العهد والوفاء يا ذا الصفو والرضا

يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعِظَاءِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ يَا
ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْإِلَهِيَّةِ يَا
ذَا الْجُودِ وَالنِّعْمَاءِ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ
خَلَصْتَ مِنَ النَّارِ **د. نَام فَدَاخِي رَزَقِدَا**
وَأَسْأَلُكَ يَا مَانِعَ يَدَا فِعْ يَامُنِعُ يَا نَاسِ
فِعْ يَا صَانِعَ يَا جَامِعَ يَا رَافِعَ يَا شَافِعَ
يَا سَامِعَ يَا وَاسِعَ وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهَ الْأَلَا
أَنْتَ وَسِعَ أَنْ تُلَاقِنَا **د. نَام دَفَعْ غَمَهَا**
يَا صَانِعَ كُلِّ مَضُوعٍ يَا خَالِقَ كُلِّ
مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا
مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ
كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَانِحَ كُلِّ مَغْنُومٍ

يَا رَاحِمًا

يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ
مَظْلُومٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مُجِيبَ
كُلِّ مُلْهِوفٍ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ الْكَاشِفُ
غَمُومِنَا **د. نَام أَمَانِ رَاحِمَهَا** يَا عَدِي
عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ يَا رَاحِمَ عِنْدَ كُلِّ
مُصِيبَةٍ يَا مُوَسِّئَ عِنْدَ وَخْشَةٍ يَا صَاحِبَ
عِنْدَ غُرْبَةٍ يَا وَلِيَّ عِنْدَ كُلِّ نِعْمَةٍ
يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبِي يَا دَلِيلِي عِنْدَ
تَحْيَرِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ اقْتِرَارِي يَا مُجِيبِي
عِنْدَ اضْطِرَارِي يَا مُعِينِي عِنْدَ مُقْزَرِي
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ خَلَصْتَ مِنَ النَّارِ

٧٥
دِه نام نيلی حال را یا عالم الغیوب

یا غافر الذنوب یا منور القلوب
یا سائر العیوب یا کشف الکروب یا
طیب القلوب یا ایسر القلوب سبحانه
یا لا اله الا انت یا ذا الجلال والاكرام اخین
احوالنا **موتیت یا فتی** واستألك

بإمناک یا حلیل یا جمیل یا وکیل یا
کفیل یا دلیل یا مقیل یا خلیل یا
لطیف یا عزیز یا ملوک سبحانه
یا لا اله الا انت یا حی یا قیوم **دِه نام نله**
داشت ایمان یا غیاث المستغیثین یا دلیل

المختیرین

المختیرین یا صری المستصرخین یا
امان الخائفین یا جوار المستجیرین
یا ملجأ العاصین یا غافر المذنبین
یا عجیب دعوة المضطربین یا عون
المؤمنین یا راحم المساکین سبحانه
یا لا اله الا انت یا حی یا قیوم احفظ
ایماننا **دِه نام جاوید** یا ذا الجود ولا
حسنان یا ذا الفضل والامتنان یا ذا
الامن والامان یا ذا القدس والسمان
یا ذا الحکمة والبیات یا ذا الرحمة
والرضوان یا ذا الحجة والبرهان

يَا ذَا الْعِظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ يَا ذَا الرَّأْفَةِ
وَالْمُسْتَعَانَ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ
سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ **دَه نام بزرگي** يَامَنْ هُوَ
میزین رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يَامَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ
شَيْءٍ يَامَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَامَنْ
هُوَ قَبْلُ كُلِّ شَيْءٍ يَامَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ
شَيْءٍ يَامَنْ هُوَ يَتَعَالَى وَيَغُفِّرُ كُلَّ شَيْءٍ يَا
مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَامَنْ هُوَ قَادِرٌ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَامَنْ هُوَ رَازِقُ
كُلِّ شَيْءٍ يَامَنْ هُوَ مُحِيطٌ بِكُلِّ

شَيْءٍ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
عَزَّ وَجَلَّ يَا بَيْنَ خَلْقِكَ **دَه نام نکر داشت بد**
وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا
مُؤْمِنُ يَا مُكْرَرُ يَا مُلْقِنُ يَا مُبْتَلِ
يَا مُهَوَّنُ يَا مُزَيَّنُ يَا مُعْظَمُ يَا مُقَدَّمُ
يَا مُكْرَمُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَمَانُ
افزونگی نعمت يَامَنْ هُوَ فِي
مُلْكِهِ مُقِيمٌ يَامَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ
يَامَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَامَنْ
هُوَ بِمَنْ جَفَاءٌ حَلِيمٌ يَامَنْ هُوَ فِي حِلْمِهِ
لَطِيفٌ يَامَنْ هُوَ فِي تَقْدِيرِهِ قَدِيرٌ
يَامَنْ هُوَ فِي دَائِهِ قَدِيمٌ يَامَنْ هُوَ فِي

شَيْءٍ

علمه محيط يا من هو في لطفه شريف يا
من هو في مجده منيع سبحانك يا لا اله الا
انت لا وسع انزلنا يا حي يا قيوم
نام مهمه ده يا من لا ينجي الا فضله
يا من لا يخاف الا عنده يا من لا ينظر الا
رحمته يا من لا يدوم الا بفضله ملكه
يا من لا سلطان الا سلطانه يا من لا
ينجي العاصين الا عفوه يا من لا جبار الا جبار
ره يا من وسعت كل شيء رحمته يا من
احاط بكل شيء علمه يا من ليس له
كميله شيء سبحانك يا لا اله الا انت يا حي
يا قيوم اقض حاجتنا **ده نام بدمه التماس**

اللهم يا فارح الهمم يا كاشف
الغمم يا غافر الذنب يا قاتل التوب
يا خالق الخلق يا صادق الوعد يا وافي
العهد يا عالم السري يا قاتل الحب يا راز
الخلق سبحانك يا لا اله الا انت يا حي
يا قيوم اعط سؤلنا **ده نام بدمه كي يافتن**
واسالك باسمائك يا علي يا ولي يا
ملي يا غني يا زلي يا رضي يا مبدي
يا بدئي يا خفي يا قوي يا وافي سبحانك
يا لا اله الا انت يا ذا الجلال والاكرام
نام آسان كارهه يا من اظهر

الجميل يا من استر على البقيع يا من لم
يؤخذ بالجريفة يا من لم يهتك السر
يا عظيم العفو يا حسن التجاوز يا واسع
المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة يا
صاحب كل خوى يا مستهي كل شكوى
سبحانك يا لا اله الا انت سفل علينا **ده**
نام من از دشمن يا ذا النعمة السا
بقة يا ذا الرحمة الواسعة يا ذا الحكمة
البالغة يا ذا القدرة الكاملة يا ذا
الحجة القاطعة يا ذا البرامة الظاهرة
يا ذا الصفة العالية يا ذا العزة الدائمة

يا ذا القوة المتين يا ذا الفضل المبين
سبحانك يا لا اله الا انت يا ذا الجلال
والاكرام يا رب بت علينا وتجاوز
عتاد **ده نام پيش ملوك رفتن** يا بديع
السموات والارض يا جاعل الظلمات
والنور يا عالم الخفيات يا مزيل العثر
يا ساتر العورات يا كاشف البليات
يا محيي الاموات يا منزل البركات يا
مضاعف الحسنات يا شديد العقاب
سبحانك يا لا اله الا انت يا حي يا قيوم
ده نام باري داشت از دشمن واسئلك

بِسْمَائِكَ يَا مَصُورُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُدَبِّرُ يَا
مُطَهِّرُ يَا مُبَشِّرُ يَا مُنْذِرُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُوَحِّدُ
يَا مُسِيرُ يَا مُنَوِّرُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
هُوَ قَدْ عَلِمْتَ أَسْكَرَاتِ الْمَوْتِ وَ
خَلْصَانِ النَّارِ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
رَبِّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
يَا رَبِّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ الرُّكْنِ
وَالْمَقَامِ يَا رَبِّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ
الْحُلِّ وَالْحَرَامِ يَا رَبِّ النُّورِ وَالظُّلَامِ
يَا رَبِّ الْقُدْرَةِ وَالْإِنَامِ يَا رَبِّ الْحَيَّةِ
وَالسَّلَامِ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَلِّغْ

رُوحَ مُحَمَّدٍ مِنَ السَّلَامِ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَغْدَلَ الْعَالَمِينَ
يَا دَلِيلَ الْوَالِدِينَ يَا أَظْهَرَ الظَّاهِرِينَ
يَا أَظَاهِرَ الْخَالِقِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاكِمِينَ
يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ
يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا قِيُومَ
يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَدَّ
مَنْ لَا سُدَّ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ
يَا حَزَنَ مَنْ لَا حَزَنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا

محمّد
مخدوم
علم
صديق
خان
جود
سیدی
بازنده
موصوف
جهاد
موصوف
سید محمد
موصوف

لَا يُضْعَفُ يَا قِيَوْمَ لَا يُنَامُ يَا غَنِيًّا لَا يُفْقَدُ
يَا قَاضِيًّا لَا يُظْلَمُ يَا بَاقِيًّا لَا يُفْنَى سَجَانُكَ
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قِيَوْمَ آمَنُ بِكَ
سُبْحَانَكَ وَاسْتَغْنَى بِكَ يَا وَاحِدًا
يَا اللَّهَ يَا وَاحِدًا يَا شَهِيدًا يَا مُجِدًّا
حَاصِلًا يَا رَاشِدًا يَا بَاعِثًا يَا وَارِثًا يَا
نَافِعًا يَا ضَالًّا سَجَانُكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
أَعْفُو ذُنُوبِي يَا مَرْبِّي آمَنُ بِكَ
يَا عَظِيمَ مَنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا كَرِيمَ مَنْ
كُلِّ كَرِيمٍ يَا احْمَرَّ مَنْ كُلِّ
رَحِيمٍ يَا أَكْبَرَ مَنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَعْلَمَ مَنْ

كُلِّ عَظِيمٍ يَا احْكَمَ مَنْ كُلِّ حَكِيمٍ
يَا أَبْصَرَ مَنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَرْحَمَ مَنْ كُلِّ
لَطِيفٍ يَا أَجَلَ مَنْ كُلِّ جَلِيلٍ وَيَا أَعَزَّ
مَنْ كُلِّ عَزِيزٍ سَجَانُكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
يَا ذُلَّجَلَالٍ وَالْأَكْرَامِ يَا مَرْبِّي يَا مَرْبِّي
يَا مَنْ هُوَ فِي كُلِّ عَهْدٍ وَفِي كُلِّ نَامَنٍ هُوَ
فِي وَفَايَهُ قَوِيَّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ
يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي
فَضْلِهِ شَرِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ
يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي فَجْدِهِ
جَمِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِلْمِهِ مُحِيطٌ يَا مَنْ هُوَ

فِي مُلْكِهِ عَنِّي سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ بَرُّ
عَلَيْنَا كُلِّ عَسِيرٍ دوستی حضرت عزیر یا
مَنْ هُوَ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لِيَاْمَنُ هُوَ كُلُّ
شَيْءٍ كَائِنٌ بِهِ يَاْمَنُ هُوَ كُلُّ شَيْءٍ مُوْ
جُودٌ لَهُ يَاْمَنُ هُوَ كُلُّ شَيْءٍ مُتَبِّعٌ إِلَيْهِ
يَاْمَنُ هُوَ كُلُّ شَيْءٍ يَرْجِعُ إِلَيْهِ يَاْمَنُ هُوَ
كُلُّ شَيْءٍ مُرَوِّقٌ لَهُ يَاْمَنُ هُوَ كُلُّ شَيْءٍ
هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ

حَبِيبُ الْيَا كَرِيمِ دوستی خلق را

وَأَسْأَلُكَ يَا مَهَابُكَ يَا كَافِي يَا شَافِي
يَا مَعَانِي يَا هَادِي يَا قَاضِي يَا رَاحِي

يَعْلَمُكَ يَا بَاقِي يَا وَاقِي سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ
أَنْتَ حَلِيقُنَا الْخَلْقُ كُلُّهُ دوستی خلق
يَا مَحْيِي يَا مَمِيتُ دوستی خلق را يَا مَنْ
لَا مَقَرَّ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَلْجَأَ إِلَّا إِلَيْهِ
يَا مَنْ لَا يَرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يَنْجُو إِلَّا إِلَيْهِ
يَا مَنْ لَا يَسْتَعِينُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يَخْصِي الْعِبَادَ
نِعْمَا وَرُءُ يَا مَنْ لَا يَبْلُغُ لَهُمُ الْخُلُقُ ثَمَرًا وَلَا يَأْ
مَنْ لَا يَحِيطُ لَهُمْ بِعِلْمِهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ
خَلَقْتَنَا مِنَ النَّارِ وَأَكْثَفَ غَمًّا مِّنَّا

يَا خَيْرَ الْمَرْهُومِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ
يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَوْسِينَ
يَا خَيْرَ الْمُقْصُودِينَ يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ
يَا خَيْرَ الْمُسْتَكْرَرِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ
يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنَبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُودِينَ
يُحْيَاكَ يَا إِلَهَ الْآلَمَاتِ يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ
تَلَوْنَا ^{كَنْدِشْلَر} **دَه نَامِ اسْمِ بِي جَانِ** يَا مَنْ هُوَ خَلَقَ
فَسَوَّى يَا مَنْ هُوَ قَدَرُ فَهْدَى يَا مَنْ
هُوَ رَكِشَفُ الْمَاءِ وَيَا مَنْ هُوَ
يَسْمَعُ الْمَاءِ وَيُجَوِّى النَّجْوَى يَا مَنْ هُوَ مُنْقِذُ

الْفَرْقَى يَا مَنْ هُوَ مُنْجِي الْمَلَكَ يَا
مَنْ هُوَ شَفِي الْمَرْضَى يَا مَنْ هُوَ مُضِلُّ
وَابِكِي يَا مَنْ هُوَ مَاتِ وَأَخِي يَا
الْمُغْفِرَ وَالْمَقْوَى يُحْيَاكَ يَا إِلَهَ الْآلَمَاتِ
هُوَ عَلَى نَاسِ كَرَاتِ الْمَوْتِ وَخَلَطَا
مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ **دَه نَامِ رُوشَنِي عَقْبِي يَا**
وَأَسْأَلُكَ يَا سَمَائِكَ يَا غَاغِبِي يَا سَائِرِي
يَا قَاهِرِي يَا قَاهِرِي يَا قَاهِرِي يَا نَاصِرِي
يَا رَافِعِي يَا دَافِعِي يَا نَافِعِي يَا شَافِعِي يُحْيَاكَ
يَا إِلَهَ الْآلَمَاتِ فَرَجْ هُمُومَنَا وَانْتُمْزِلْنَا
نُورِنَا يَا مُبِيرِ **دَه نَامِ آرزو رسیدن** يَا

يَا مَنْ هُوَ فِي الْبُرْجِ بَيْتُهُ يَلْمَعُ
هُوَ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي
آيَاتِهِ بَرْهَانُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْمَاءِ
قُدْرَتُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْقُبُورِ غَرْبَتُهُ يَا
مَنْ هُوَ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي
الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْمِيزَانِ
عَدْلُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ
هُوَ فِي النَّارِ عَقُوبَتُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا مَنْ هُوَ فِي
الْخَاصِلِ عَنَائِيَّتُهُ **وَهُوَ نَامُ دَرْجِهِ يَافَى** يَا
مَنْ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَتَغَيَّبُ

النَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُذْنِبُونَ
يَا مَنْ إِلَيْهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ يَسْتَأْذِنُ
إِلَيْهِ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحْسِنُونَ
يَا مَنْ بِهِ يَسْكُنُ الْوَقُوفُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ
يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يُلْجَأُ
الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَأْوِي الْعَارِفُونَ
سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
اسْمُ عَظِيمٍ حَقُّ تَعَالَى يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ
قَرِيبٍ يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا
أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ يَا أَجْلَمَ مِنْ كُلِّ أَجْلَلٍ
يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ

غنى يا اجود من كل جواد يا اذق
من كل رزق يا ارحم من كل
رحيم يا اكرم من كل كريم

سبحانك يا لا اله الا انت يا الله دعاء نام
زشت ناپسند واسالك باسمائك يا حبيب

يا رقيب يا قريب يا مجيب يا حبيب يا
طيب يا بصير يا خير يا متين يا صبور
سبحانك يا لا اله الا انت يا حي يا قيوم يا
ذلجلال والاكرام يا غفرنا دعاء نام

اصلاح دشمن يا غالب يا غلب يا مغلوب
يا صانع يا غير مصنوع يا خالق يا غير

مخلوق يا مالكا غير مملوك يا قاهر
يا غياث يا مقهور يا دافع يا غير مدفع
يا حافظ يا غير محفوظ يا ناصر يا غير منصور
يا شاهد يا غير مشهود يا قريب يا غير
بعيد سبحانك يا لا اله الا انت يا صانع

بين اعتدائنا دعاء نام امان از در درها
يا نور النور يا منور النور يا خالق

النور يا نور كل نور يا نور ليس
مثله نور يا مقدّر النور يا نور قبل كل
نور يا نور فوق كل نور يا نور
على كل نور يا مدبر الامور سبحانك

يَا إِلَهَ لَا أَنْتَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ **دَعَاءُ نَامٍ**
قُوَّةٌ لِلْبَرِّ يَا مَنْ عَطَاهُ شَرِيفٌ يَا
مَنْ صَنَعَهُ لَطِيفٌ يَا مَنْ لَطَفَهُ مُتَقِيمٌ
يَا مَنْ أَحْسَنَانَهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ
يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ
يَا مَنْ عَذَابُهُ عَذْلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حَلْوٌ
يَا مَنْ أُنْسُهُ لَذِيذٌ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآتِ
تَوَرَّ قُلُوبُنَا **دَعَاءُ نَامٍ دَفْعٍ وَتَقْوِيدٍ وَبَيَا**
وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ يَا مَوْلاً يَا مَحْوِلاً يَا
مُفَضِّلَ يَا مَوْصِلَ يَا مُفَضِّلَ يَا مُبْدِلَ يَا
تَهَارَ يَا مُسْتَهْلَ يَا كَرَمَ يَا مُفْتِحَ

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ لَا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
مِنَ الظَّالِمِينَ اذْفَعِ الْوَبَاءَ **دَعَاءُ نَامٍ دَفْعٍ**
وَيَدِ الْخَيْرِ يَا مَنْ يَرَى وَلَا يَرَى يَا مَنْ
يَخْلُقُ وَلَا يَخْلُقُ يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يَهْدِي
يَا مَنْ يَحْيِي وَلَا يَحْيِي يَا مَنْ يَطْعَمُ وَلَا
يَطْعَمُ يَا مَنْ يَجِيرُ وَلَا يَجَارُ عَلَيْهِ يَا مَنْ
يَقْضِي وَلَا يَقْضِي عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يَحْكُمُ
عَلَيْهِ يَا مَنْ يَعْلَمُ وَلَا يَعْلَمُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ لَا أَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآتِ
وَلَا أَلَا أَمْرًا نَجْتُمِ مِنَ الْخَيْرِ **دَعَاءُ نَامٍ دَفْعٍ نَارٍ**

يَا نِعْمَ الْمَجِيبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ
الطَّيِّبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْخَبِيرُ
يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ يَا نِعْمَ
الْإِنِّيسُ يَا نِعْمَ الْمُعِينُ يَا نِعْمَ الْمَوْلَى
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ نِعْمَ النَّصِيرُ
نَامُ امْرَأَتِ الصَّبِيانِ يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ
يَا إِنِّيسَ الْمُرِيدِينَ يَا مَوْلَا الْمُتَشَاقِقِينَ
يَا حَبِيبَ التَّقَاتِ يَا زَقَّ الْقُلُوبِ
يَا رَحْمَاءَ الْمَذْنُونِ يَا مُنْقِصًا عَنِ الْمَكْرُ
بِينَ يَا مُفْرِجًا عَنِ الْغُومِ يَا مُرَوِّحًا
عَنِ الْحَرِّ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ يَا قَوْمَ
دَهْ نَامُ سِرْخِ يَادِ رَا وَأَسْأَلُكَ يَا رَبَّنَا
يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا
يَا حَافِظَنَا يَا قَادِرًا عَلَيْنَا يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا
يَا حَبِيبَنَا سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ خُجْنًا مِنَ الْبَيْحِ
دَهْ نَامُ شُكْرُ نِعْمَتِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ
لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ لَا يَخْصِي لِعِبَادِهِ نِعْمًا وَهُ
يَا مَنْ لَا يَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ
لَا يَذُرُّكَ الْإِفْهَامُ جَدَالُهُ يَا مَنْ لَا
يُنَالُ بِالْأَوْهَامِ كُنْهَهُ يَا مَنْ الْعَظَمَةُ

جَمَالِهِ يَا مَنْ الْغَيْبُ وَالسُّلْطَانُ بِهَا وَهُوَ
يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِالْعِزَّةِ بَقَاؤُهُ يَا مَنْ نَفَذَ
فِي كُلِّ شَيْءٍ حِكْمَهُ يَا مَنْ احْطَطَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ اجْتَنَّا
مِنَ النَّارِ **دَعَاءُ نَامِ حَرْبِ كُرْدِ** يَا مَنْ لَهُ
الْمِثْلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعَالِيَا
مِنْهُ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ
الْمَاءُ وَهُوَ يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى
يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ
وَالْقُضَا يَا مَنْ لَهُ مَا تَحْتَ الثَّرَى يَا مَنْ
لَهُ السَّمَوَاتُ الْعَالِيَا يَا مَنْ لَهُ الْعُظْمَى وَاللَّبَنَى

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ انصُرْنَا عَلَى الْأَعْدَاءِ
دَعَاءُ نَامِ خَلَاصِ الدُّنْيَا وَفَوْزِ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ
يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْأَخْيَارِ يَا رَبَّ الصِّدِّيقِينَ
وَالْأَبْرَارِ يَا رَبَّ الصَّغَارِ وَالْكِبَارِ يَا
رَبَّ الْبَرَارِ وَالْبَحَارِ يَا رَبَّ الْحُبُوبِ
وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ
الْجِبَالِ وَالْبَحَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَشْجَارِ
شَرَارِ يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سُبْحَانَكَ يَا
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ **دَعَاءُ نَامِ**
بَارِ دَاشْتِ دَشْتِ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمَائِكَ
يَا عَفْوِ يَا غَفُورِ يَا وَدُودِ يَا عَطُوفِ

يَا رَوْفُ يَا شَكُورُ يَا صَبُورُ يَا قَدُّوسُ
يَا سُبُّوحُ يَا مُنَوَّلُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
ادْفَعْ عَنَّا شَرَّ الْأَعْدَاءِ **ده نام ترسیب در دخول**
يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ
آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلِيلُهُ يَا مَنْ
فِي الْبَحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ
يَا مَنْ يَبْدُو لِلْخَلْقِ ثُمَّ يَعْبُدُهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ
كُلِّ شَيْءٍ خَلْقَهُ يَا مَنْ يَرْجِعُ إِلَيْهِ الْأُمُورُ
كُلَّهُ يَا مَنْ ظَهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفُهُ
يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ كُلِّهَا سُبْحَانَكَ
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ **ترسید از سایه خود**

يَا حَبِيبُ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا حَبِيبُ مَنْ لَا
طَبِيبَ لَهُ يَا حَبِيبُ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ يَا
شَفِيقُ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يَا رَفِيقُ لَهُ مَنْ لَا
رَفِيقَ لَهُ يَا شَفِيعُ مَنْ لَا شَفِيعَ لَهُ يَا مُغِيثُ
مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ يَا دَلِيلُ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ
يَا قَائِدُ مَنْ لَا قَائِدَ لَهُ يَا رَاحِمُ مَنْ لَا رَاحِمَ
لَهُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ
كَتَبْنَا حَافِظًا **ده نام ترسیب در یو و یو**
يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَالِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ
يَسْمَعُ أَيْنِ الْوَاهِبِينَ يَا مَنْ يَدِي بَعْثَاءِ
الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَعِينُ الضُّعَفَاءَ وَالْمَسَالِينَ

يَا مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ يَا
مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ
النِّعْمَةُ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَنْقَلِبُ الْقُلُوبَ إِلَّا
هُوَ يَا مَنْ لَا يَحْتَمِلُ الْمَوْتَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا
يَبْغِي عَلَى التَّحْقِيقِ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ
أَنْتَ نَجَّيْتَ مِنَ النَّارِ يَا زُحْرَ الدَّاحِيَةِ
دَعَاءُ نَامِ دُرْدِ شَكْرِ يَا مُعِينُ الضُّعْفَاءِ يَا نَزَّ
الْفُقَرَاءِ يَا عَظِيمَ الرِّجَاءِ يَا صَاحِبَ الْقُدْرَةِ
بَا يَا نَاصِرَ الْإِفْلَاقِ يَا قَاهِرَ الْأَغْدَاءِ يَا
رَافِعَ السَّمَاءِ يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا
إِنْسَانَ الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ الْإِتْقِيَاءِ سُبْحَانَكَ

يَا إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْتَ أَجْوَدُ نَامِ الْإِلَهِاتِ يَا مُجِيبَ
دَعَاءِ نَامِ دُرْدِ شَكْرِ يَا مُنَالِكَ بِأَسْمَائِهِ
يَا فَارِحَ يَا فَاحِ يَا نَاصِرَ يَا ضَامِنَ يَا
آمِنَ يَا نَاهِي يَا رَحِي يَا مُرَحِّ يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ
يَا زَارِقَ الْأَشْيَاءِ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ
خَلَصَّامِنَ الطُّحَالِ **دَعَاءُ نَامِ دُرْدِ نَهَارِ**
يَا قَوْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَأَحَدُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَأَحَدُ
يَا بَارِي كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ
شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِي كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيبَهُ
يَا مُسَبِّبَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقْتَدِرَهُ يَا مُرْتَبِّ
كُلِّ شَيْءٍ وَمُكَبِّدَهُ يَا مُكُونُ كُلِّ شَيْءٍ

وَمَحْوَلُهُ يَا خَيْرُ كُلِّ شَيْءٍ وَمَسِيلُهُ يَا مَعْطَى
كُلِّ شَيْءٍ وَمَانِعُهُ سَجَانُكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ
يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ **دَهْ نَامِ بَسْمَلِي كَمِينِ** يَا خَيْرُ شَائِلٍ
وَمُسْتَكْوٍ يَا خَيْرُ ذَاكِرٍ وَمُذَكِّرٍ
يَا خَيْرُ حَامِدٍ وَمَحْمُودٍ يَا خَيْرُ شَاهِدٍ وَ
مَشْهُودٍ يَا خَيْرُ دَاعٍ وَمُدْعَوٍْ يَا خَيْرُ
مُجِيبٍ وَعَجَابٍ يَا خَيْرُ مُؤْنِسٍ وَائِنِسٍ
يَا خَيْرُ صَاحِبٍ وَحَنِيسٍ يَا خَيْرُ مَقْصُودٍ
وَمُطْلُوبٍ يَا خَيْرُ حَلِيبٍ وَمَحْبُوبٍ سَجَانُكَ
يَا إِلَهَ الْآلَاتِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ خَلِّصْنَا
مِنَ الْاِخْتِبَاسِ **دَهْ نَامِ رَزْدَنَ نَوِيلِ** يَا مَنْ

هُوَ مَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ مَنْ اَعْطَاهُ
حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ مَنْ اَحْبَبَهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ
هُوَ مَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ مَنْ
عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ مَنْ فِي حُكْمِهِ عَظِيمٌ
يَا مَنْ هُوَ مَنْ فِي احْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ
هُوَ مَنْ فِي لُطْفِهِ كَرِيمٌ **سَجَانُكَ يَا**
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ نَجِّنَا مِنَ النَّارِ دَهْ نَامِ رَزْدَنَ
سَاقِي نَا وَاسْأَلُكَ بِاسْمَائِكَ يَا مُسْتَبِئُ يَا
مُقَرَّبُ يَا مُرَقَّبُ يَا مُقَلَّبُ يَا مُتَبِّئُ يَا
مُرَقَّبُ يَا مُقَدَّرُ يَا مُذَكِّرُ يَا مُتَلَبِّئُ يَا
مُتَقَرَّبُ سَجَانُكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

هُوَ عَلَيْهِ سَابِقٌ

دُرُودُ يَامَنْ يَامَنْ هُوَ وَعْدُهُ سَابِقٌ

يَامَنْ هُوَ لَطْفُهُ ظَاهِرٌ يَامَنْ هُوَ أَمْرُهُ

غَالِبٌ يَامَنْ هُوَ كِتَابُهُ كَرِيمٌ يَامَنْ

لَا خَفِيَ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْعَالَمِينَ يَامَنْ لَا تَغْلُظُهُ

مَسْئَلَةُ الْمَسْئُولِينَ يَامَنْ لَا يُلْهِيه قَوْلُ سَجَّانِكَ

يَا آلَ إِلَهِ الْإِنْتِ يَا ذُلُّ الْجَلَالِ وَلَا كَرَامَتُكَ

أَوْ جَاعَتَنَا **دُرُودُهَا** يَا حِلْمًا لَا يُعْجَلُ

يَا جَوَادًا لَا يُجْزَلُ يَا عَالِمًا لَا يُجْهَلُ يَا قَوِيًّا

لَا يُضْعَفُ يَا صَادِقًا لَا يُخْلَفُ يَا حَلِيمًا لَا يُتَمَرَّدُ

يَا قَيُّومًا لَا يَنْامُ يَا بَاقِيًا لَا يَفْنَى

يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ يَا دَائِمًا لَا يَفُوتُ سُبْحَانَكَ

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

يَا آلَ إِلَهِ الْإِنْتِ اجْزِئَا مِنَ النَّارِ يَا حَبِيبُ

دُرُودُ هَوَتْ أَنْتَ يَامَنْ خَلَقَ الظُّلُمَاتِ

وَالنُّورِ يَامَنْ جَعَلَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ

يَامَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ يَامَنْ جَبَرُ

وَلَا حِيَارَ عَلَيْهِ يَامَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ

يَامَنْ لَا أَحْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ نَفْسِي يَامَنْ

لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

مَنْ أَدَّلَ يَامَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ

يَامَنْ يَمْلِكُ حَوَاجِ السَّائِلِينَ سُبْحَانَكَ

يَا آلَ إِلَهِ الْإِنْتِ أَفْعَلْنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

وَلَا تَفْعَلْنَا مَا خَنَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ **قَوْلُ**

تَعْوِيدُ يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي صُحُفِ الصَّالِحِينَ
يَا مَنْ يَقْبَلُ عَذْرَ النَّائِبِينَ يَا مَنْ يُضِلُّ
أَعْمَالَ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا يَضِيعُ أَجْرُهُ
لِلْحَسَنِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ
يَا مَنْ يَرَى بِكَاءِ الْحَائِقِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ
أَعْمَالِ الْمُتَّقِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ أَسْرُورَ الْمُحِبِّينَ
يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ
الْأَنْتَ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ **تَعْوِيدُ**
بَلَاءُ يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ
الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَا يَا رَافِعَ السَّمَاءِ
يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا

92
يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَبِيرَ الْوَفَاءِ يَا جَلِيلَ
الْجَزَاءِ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ اذْفَعْ عَنِ
الْبَلَاءِ **تَعْوِيدُ** يَا مَنْ لَا يَنْفَكُ عَنْ
يَا ذُخْرَنَا يَا عِزَّنَا يَا أُنْسَنَا يَا نُورَنَا يَا
عِدَّتَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ خَلِّصْنَا مِنَ الصَّدَقِ
يَا شَافِيَ **تَعْوِيدُ** يَا مَنْ خَلَقَنِي نَسْوَ
يَا مَنْ رَزَقَنِي وَقَرَّبَنِي يَا مَنْ اطْعَمَنِي
وَسَقَانِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَإِدْنَانِي يَا مَنْ
عَصَمَنِي وَكَفَانِي يَا مَنْ حَفِظَنِي وَكَلَانِي
يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَغَنَانِي

يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَاحْيَانِي يَا مَنْ أَخْلَقَنِي وَ
ابْرَأَنِي سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلِهَاتِ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ **تَعْوِيدُ بَيْشَانِي** يَا مَنْ
يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ لَا مَعْقِبَ لِحُكْمِهِ
يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ لَا مَانِعَ لِأَعْظَائِهِ
يَا مَنْ لَا حَوْلَ بَيْنَ الْمَوْتِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَقْوَ
الشِّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ مِنْ
ضَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ يَسْبِجُ الرَّعْدَ لِحُكْمِهِ
وَالْمَلَأَ الْوُكُةَ مِنْ خَيْفَتِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ
الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ سُبْحَانَكَ
يَا إِلَهَ الْآلِهَاتِ لَا مَانُ لَا مَانُ **تَعْوِيدُ بَيْشَانِي**

حَشَمُ دُرْدَلَا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مَهَادِيًا
مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْدَادًا يَا مَنْ جَعَلَ لِحُكْمِهِ
السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا يَا مَنْ
جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا
يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ
سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَرْوَاحًا سُبْحَانَكَ
يَا إِلَهَ الْآلِهَاتِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ **دُرْدَلَا**
حَشَمُ دُرْدَلَا وَاسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ يَا سَمِيعُ
يَا شَفِيعُ يَا مُنِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا بَاشِرُ
يَا قَدِيرُ يَا مُقْتَدِرُ يَا مُتَكَبِّرُ سُبْحَانَكَ
يَا إِلَهَ الْآلِهَاتِ أَنْتَ أَشْفَى مَرَضٍ وَزِدْ قُوَّةَ

عَيْنِي **تَعْوِيدُ شَبَّ كَوْنِي** يَا حَيَّ كُلَّ حَيٍّ
يَا حَيَّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيَّ لَمْ تَنْتِ
لِلْجُوعِ وَلَمْ تَقْطَعْ خَيْرَكَ عَيْنِي فِي كُلِّ
وَقْتٍ يَا حَيَّ الَّذِي خُتِجَ إِلَيْهِ كُلُّ
حَيٍّ يَا حَيَّ الَّذِي لَيْسَ مِثْلُهُ حَيٍّ يَا حَيَّ
الَّذِي يُشَاوِرُهُ حَيٍّ يَا حَيَّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
حِينَ يَمُوتُ كُلُّ حَيٍّ يَا حَيَّ الَّذِي
يُخَيِّمُ الْمَوْتَ بِالْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَبَدًا
يَا حَيَّ حِينَ لَا حَيٍّ فِي رَيْمُومِيَّةٍ مُثْلِهِ
وَبِقَاءِهِ سَجَانُكَ يَا **إِلَهِ** الْآنْتَ خَلَصْنَا
مِنَ النَّارِ **تَعْوِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَ** يَا مَنْ لَهُ ذِكْرُ

الْقَدِيمِ

لَا يَنْسِي

لَا يَنْسِي يَا مَنْ لَهُ مُلْكُ لَا يَذُولُ يَا مَنْ لَهُ
جَلَالٌ لَا يَنْقُصُ يَا مَنْ لَهُ قُضَاءٌ لَا يَرُدُّ يَا
مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تَبْدُلُ يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ
لَا يَذُرُّكَ يَا مَنْ لَدُنَّكَ لَا يَحْضُرُ يَا مَنْ لَهُ
نُغُوتٌ لَا تَغَيَّرُ يَا مَنْ لَا لَهُ عَطَاءٌ لَا يَنْتَعِ
يَا مَنْ لَهُ كَرَمٌ لَا يَوْصَفُ بِسُجَانِكَ يَا
إِلَهِ الْآنْتَ نَجَّيْتَنَا مِنَ النَّارِ **تَعْوِيدُ رَفَقَتِ**
خُونِ أَنْ يَنْبِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكُ يَوْمِ
الدِّينِ يَا مَنْ حُبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ
حُبُّ الشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حُبُّ التَّوَّابِينَ
بَيْنَ يَا مَنْ حُبُّ الْمُطَهَّرِينَ يَا مَنْ حُبُّ

الْحَنِينِ يَا مَنْ هُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ يَا
مَنْ هُوَ خَيْرُ الشَّاكِرِينَ يَا مَنْ هُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ **تَقْوِيدُ رُوسِيَا**
وَإِسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا
حَفِيزُ يَا عَجِيدُ يَا حَمِيدُ يَا رَقِيبُ يَا
مُقِيتُ يَا مُغِيثُ يَا مُعِزُّ يَا مُدْلِ سُبْحَانَكَ
يَا إِلَهَ الْآلَاتِ أَنْتَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ **تَقْوِيدُ**
دُرْدَهْنِ يَا مَنْ هُوَ وَاحِدٌ بِلَا ضِدٍّ يَا مَنْ
هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا
عَيْبٍ يَا مَنْ هُوَ وَتَرٌ بِلَا كَيْفٍ يَا مَنْ

هوَ

هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ
يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عِجْزٍ يَا مَنْ هُوَ
مَوْجُودٌ بِلَا مِثْلِ يَا مَنْ هُوَ قَوِيٌّ بِلَا
ضَعْفٍ يَا مَنْ هُوَ حَكِيمٌ بِلَا مِثْلِ
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
تَقْوِيدُ دُرْدَهْنِ يَا مَنْ ذَكَرُهُ شَرَفٌ
لِلزَّاكِرِينَ يَا مَنْ شَكَرُهُ فَوْزٌ
لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ خَيْرٌ لِلْحَمْدِ
مَدِينٌ يَا مَنْ طَاعَتُهُ جَنَازَةٌ لِلْمُطِيعِينَ
يَا مَنْ بَابُهُ مُفْتَوِّحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ
سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُتَقِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ

بُرْهَانٌ لِّلنَّاطِرِينَ يَا مَنْ كَتَابَهُ
تَذَكُّرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ
قَرِيبٌ لِّلْحَنِينِ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ **تَعْوِذٌ دُرٌّ**
كُوشٌ يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى
جَدُّهُ يَا مَنْ جَلَّتْ شَأْءُهُ يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ
يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاءُهُ يَا مَنْ يَدُومُ
بِقَاءُهُ يَا مَنْ عَظُمَ بِهَا بَرُّهُ يَا مَنْ لَا يُحْيِي
إِلَّا بِأَمْرِهِ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ نِعْمَائِهِ سُبْحَانَكَ
يَا إِلَهَ الْآلَاتِ أَنْتَ خَلَصْتَ مِنَ النَّارِ **تَعْوِذٌ**
دُرٌّ قَفَارٌ وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ يَا

يَا مَعِينُ يَا آمِينَ يَا مَبِينُ يَا مُشِيدُ يَا شَهِيدُ
يَا مُعِيدُ يَا مُبِيرُ يَا مُرِيدُ يَا مُقِيتُ يَا
مُجِيدُ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ أَنْتَ نَجَّيْتَ مِنَ النَّارِ
تَعْوِذٌ دُرٌّ يَا ذَا الْقَوْلِ الشَّدِيدِ يَا ذَا
الْفَضْلِ الرَّشِيدِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا ذَا
الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ يَا قَرِيبَ الْغَيْثِ الْعِيدِ يَا
وَلِيَّ الْحَمِيدِ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظِلَامٍ لِلْعَبِيدِ يَا مَنْ هُوَ
أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ سُبْحَانَكَ
يَا إِلَهَ الْآلَاتِ أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ **تَعْوِذٌ**
دُرٌّ كَلْفٌ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ وَلَا وَزِيرَ لَهُ

يَا مَنْ لَا شَيْءَ وَلَا تَطِيرُ لَهُ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ
وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَا لَيْسَ الْفَقِيرِ يَا
رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ
الْكَبِيرِ يَا عِظَمَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا
مَنْ بَعْبَادِهِ بَصِيرُ يَا مَنْ جَوَائِحِ الْخَلَا
يَقُ خَيْرُ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ **وَدَنَا**
تَعْوِيدُ بِأَدْعَاةٍ يَا ذَلْجُودِ وَالنَّعْمِ يَا
ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا ذَا الْبَاءِ سِرِّ وَالنِّعَمِ
يَا خَالِقَ اللَّوْجِ وَالْقَلَمِ يَا بَارِي الزَّرِّ وَالنِّسَمِ
يَا مُلْهَمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ يَا كَاشِفَ

الضَّرِّ وَالْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهَمَمِ يَا مَنْ
لَهُ الْبَيْتُ وَالْحَرَمُ يَا مَنْ جَنَجُ الْأَمَنِ الْعَدَمِ
سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا ذَلْجُلَالِ وَالْأَلَامِ
تَعْوِيدُ دُرُوسِيَّةٍ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمَائِكَ يَا
عَادِلُ يَا قَابِلُ يَا مُفَضِّلُ يَا وَاصِلُ يَا فَاعِلُ
يَا جَاعِلُ يَا قَابِلُ يَا طَالِبُ يَا مُطْلُوبُ
سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا ذَلْجُلَالِ وَالْأَلَامِ
تَعْوِيدُ بِحَمْدِكَ يَا مَنْ أَنْعَمَ جُودُهُ
يَا مَنْ أَلْزَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ جَادَ بِلَطْفِهِ
يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ قَدَّرَ
بِحُكْمِهِ يَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ

يا من دبر بعلمه يا من تجاوز جلوه
من دنائي علوه سبحانك يا لا اله الا انت
الامان **در پيشان** يا من لم يتخذ ولا
يا من لم يشرك في حكمه احدا يا من
جعل لكل شيء تذايا يا من لم يزل
رحما يا جامع الملوك بكه رسلا يا
من جعل المماء بروجا يا من جعل
الارض قرايا يا من جعل من المماء
بشر يا من جعل احصى كل شيء
عددا يا من احاط بكل شيء علما
سبحانك يا لا اله الا انت الامان **تعوذ**

مبلكه قد ربه يا من فضله عظيم يا من عرشه عظيم
يا من لا يمنعه فعله عن فعله
يا من لا يمنعه سمع عن سمع يا من لا يمنعه قوت
عن قوت يا من لا يمنعه سوال يا من لا يمنعه
عن شئ يا من لا يمنعه الحاج المالح يا من هو
غايه مراد المردين يا من هو شئى هم العار
فان يا من هو شئى طلب الطالبي يا من
راحمي ورحمة في العالمين
يا حليم يا تجل يا جواد لا يتخذ يا صاير قال الخاني
يا وهاب لا يحد يا فاه لا يغيب يا عظيم لا يوق
يا عذر لا يحيف يا غنى لا يفتقر يا كبير لا يصغر يا ذا
الطال لا يغفر سبحانه يا لا اله الا انت الغوث
الغوث خذنا من النار يا رب مد على محمد وال
محمد يا ذا الجلال والاكرام يا ارحم الراحمين

نور و ندر
نور و ندر

[illegible]

٢٥٧٧

فيه كتاب اجمع اليه في اربعة الولى
نسخته على السلام الانر سقا في
اعلى المرقم

رضا باشا كتيخانه

رضا باشا كتيخانه

٥٧٢٤

٥٧١

رضا باشا كتيخانه

٢٥٧٧

٥٧١

